

Izhaja vsak torek in soboto v ednu ob 11. uri popoldne za mesto er ob 3. uri popoldne za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersitz v Nunskih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini b. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo «Gorice». Oglasi se računijo po petitvrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič.)

Laž ima kratke noge.

Kaka pota hodi kópica ljudij, ki so iz zgolj osebnih nagibov zabili kól kljubovanja v polje skupnega narodnega dela, zato se noben razumen in trezen človek več ne briga. Saj je bilo še vedno in povsod nekaj trmastih rogatcev, ki so baš to hoteli kar drugi ne in če bi si imeli pri tem čelo razbiti ali pa nesmrtno se osmešiti, ne govoreč o morebitni škodi, ki jo lahko napravijo s svojim bezljanjem čez drn in strn.

S par takih rogatcev je obdaril stvarnik tudi goriške Slovence, ki hočejo vedno to, kar je proti vsemu pravilu narave in zakona, a je po „pravilu“ njih zmedenih možjan in smešno-neukročljive trme. To ti dere in rine tija v en dan, a potem ima zopet dečaško drzno čelo trditi, da to ni res.

Nedavno smo poročali, da so se goriški slovenski „naprednjaki“ javno vrgli pod noge Italijanom, le da jih poslednji ne pusté popolnoma podleči „kavcem“; poročali smo na podlagi njih lastnih izjav v deželnem zboru, da so sklenili zvezo z Italijani, — in zdaj ima neki komedijantek v „Soči“ pogum izreči, da to vse ni nič res, oni da so le iskali pomoči pri Italijanih, ker so le-ti v deželnem zboru v večini, češ, kar oni hočejo to se zgodi itd., potem pa govori, da „klerikalci“ ravno tako delajo, le s tem razločkom, da se vežejo z Lahi za kulisami.

Ako bi mi take reči pripovedoval resen človek, bi se mu čudil, a ker prihajajo take trditve od strani elementov, kateri v pogledu resnosti daleč zaostajajo za počestno laško — mularijo, treba samo da opozorimo naše ljudstvo na to najnovejšo frivolno igro, ki bi jo hoteli z njim igrati ti zbegani ljudje.

Dokazov za zvezo slovenskih „naprednjakov“ ne bomo iskali za kulisami, kjer bi mogoče zasledili še marsikaj „lepega“, saj nam je dr. Tuma v prvi seji sedanjega deželnozbornskega zasedanja na vsa usta povedal, da hočejo slovenski „naprednjaki“ z Italijani lepo skupno delati, ako poslednji potrdijo dr. Treotovo izvolitev! Ali je

treba drugih dokazov za to — zvezo in ali je treba večje budalosti nego zdaj še trditi, da ta zveza ne obstoji? Kaki tepci morajo pač biti „Sočini“ čitatelji, ko pričakuje od njih, da to verjamejo! Ako so „naprednjaki“ iskali samo pomoči pri italijanski večini, zakaj pa jej dajejo garancij in obljub za „skupno delo“ z njimi? Ali jih Italijani potrebujejo za se na skupnem delu? Naj odgovoré na to vprašanje dr. Tuma in drugovi!

Kar so „naprednjaki“ javno izrekli, to smo torej tudi mi trdili; — kako pa se more trditi nekaj na podlagi sumničenj o zvezi „klerikalcev“ z Lahi za kulisami, ne da bi oni ki to trdi, zaslužil ime paglavca in falota ter — pasji bič? Ako bi mi hoteli sumničiti koga, bi prav lahko trdili, da je bil dr. Tuma od Lahov pač že „vnaprej zagotovljen, kaj hočejo Lahi v kreniti v tem vprašanju“, kajti izvestno tekanje „naprednjakov“ okoli Italijanov — ki pa niti ni zakulisno, marveč splošno znano — bi nas k temu popolnoma opravičevalo.

Kako neumno se izgovarjajo ti ljudje, hoteč zakriti pred našim ljudstvom svoje narodno izdajstvo, nam pa najbolj dokazuje ona trditev v „Soči“, ko pravi, da „Pajer in Lahi“ potrebujejo „klerikalcev“ v deželnem zboru, pri katerih se ne boje odpora.

„Soča“ je najbrže pričakovala, da njeni čitatelji tega stavka ne bodo prav nič razumeli, pa tudi mi ne.

No, to neumno zvijačo je lahko razumeti!

Lahi bi bili torej ovrgli volitev jednega kandidata „Slogine“ stranke, ker bi se jim ne bilo treba bati njegovega odpora, — potrdili pa da so izvolitev „naprednega“ kandidata, od strani katerega se morajo bati vsakega odpora?!

Italijani so torej po „Sočini“ izjavi potrdili poslancem svojega sovražnika — in to še preko zakona — zavrgli pa svojega prijatelja, ki bi jim ne delal nikakega odpora! Ali si je mogoče kaj takega misliti od „zvitega

Pajerja“ in Lahov? Ali vidite ptički, kako capljate zdaj v zanjki svoje lastne laži? Povedali ste pač ravno nasprotno od tega kar je resnično, kajti vaše Lahom zdaj dane obljube za „skupno delo“ z njimi povedo nepotajno, da so Lahi pač v slovenskih „naprednjakih“ našli ono orodje, katero potrebujejo da ovirajo z njim delo naših poslancev v korist ljudstva, da so baš vslovenskih „naprednjakov“, teh sebičnih malkontentih našli one pokorne — pinče, ki jim bodo prinašali „aportel“ kamor in od koder bodo hoteli nasprotniki našega ljudstva!

Tako stoji stvari in nič drugače! In kako komodno so si to priredili, kažejo pač „napredni“ mandati, — dva na Krasu, kjer je „zmagala“ „ljudska volja“ pri par „naprednih“ mogočnejših zadolženih proletarcev in katera zadolžena „ljudska volja“ bi bila zmagala tudi v tretjič, in pa — mandat v trgih, kjer naj obvelja načelo „naprednjaka“ Straussgittla: „jetzt muss man jüdisch anfangen“!

Komu naj ne odpre oči vse to? Kdo naj ne izpozna v „naprednjakih“ zaveznikih Lahov in — židov le ljudij, ki so ali obupali nad bodočnostjo našega naroda in vrgli puško v koruzo, ali pa da so se podali v sovražnikov tabor iz zgolj užaljene sebičnosti, katera jim nareka le še kljubovanje onim, ki že le našemu narodu dobro in zasmehovanje onih boriteljev, ki hočejo vztrajati z narodom do zadnjega trenutka.

Ljudstvo pa naj sodi, na kateri strani mu je bolje biti.

Deželni zbor goriški.

V zadnji seji deželnega zbora je bilo stavljenih kakor smo omenili v svojem zadnjem poročilu, več predlogov in interpelacij. Dr. Faidutti je utemeljeval v imenu ital. kluba predlog zadevajoč pomožno akcijo za one občine v Furlaniji, ki so bile 22. junija t. l. poškodovane po toči. Predlagal je, naj deželni zbor iz lastnih denarnih sredstev dovoli svoto 30.000 K, ki se ima razmeroma razdeliti med poškodovance ter je predlagal, naj deželni zbor pozove vlado,

V.

Koliko plača, koliko govorjenja, in strahu je bilo po selu! Ni devojk! Izginile so, kakor da jih je zemlja pogoltnila. Timoš hodi okoli, od tuge in žalosti se ne more upokojiti; ide z jedne ulice na drugo, a Hima stoji pri vratih; on jo pogleda in zasluči njeno vražarstvo.

„Vražja devojka!“ pravi, „prorekla si mi zlo. Dal Bog, da nikoli ne dočakaš vesele ure!“

Ona pogleda za njim in bilo ji je žal, in se nasmehe ter reče:

„Bodemo videli!“

Minulo je leto. Prosi Timoša stara mati:

„Sine moj, sine! Oženi se, moj golob! Zakaj veneš ob meni? Ako je tudi želiš, ne povrne se ti. Razveseli mene starico, da svoje življenje preživim v radosti hvaleča Boga in tebe, dete moje!“

„Stara moja mamica! Teško se mi je ženiti. Ne bodem našel take družice, kakršno sem nekdanj imel.“

„Vzemi Himo, sinko: to ti je dobra devojka, a kako mene spoštuje? Obdaril jo je Gospod z vso srečo. In i tebe ljubi.“

„Toda ona mi je prva sovražnica! Ona mi je prorekla mojo nesrečo!“

da hitro priskoči poškodovancem na pomoč ter da naj tudi prej ko prej ukrene da se začne regulirati potok Birsas (Versa). — Predlagatelj je hotel, da se o tem predlogu najprej potom razpravlja in sklepa, ne da bi se ga poprej odstopilo v proučevanje in poročanje kakemu odseku.

Dr. Tuma priznava sicer potrebo pomožne akcije, misli pa da je najprej dolžnost vlade, da preskrbi v takih slučajih hitro pomoč poškodovancem. Poleg tega pa misli tudi, da je zahtevana svota 30.000 K, ki naj bi se izdala iz deželnih denarnih sredstev, z ozirom na naše finance preogromna, da bi se dalo o njej že v današnji seji sklepati. Zato je on mnenja, da se predlog odstopi finančnemu odseku.

Istotako ugovarja dr. Gregorčič da bi se že danes sklepalo o tem predlogu in pravi da mu je sicer žal naznaniti da bi bili on in njegovi somišljeniki primorani vse storiti, da zaprečijo tako glasovanje, ako bi hotel ostati predlagatelj pri svojem predlogu. Italijani da ne dovolé niti borih 50 kron revnemu bolnemu slovenskemu dijaku, da bi se šel zdraviti v Gradež, a od Slovencev zahtevajo, da kar na vrat na nos glasujejo za 30.000 kron v korist prebivalcem italijanske narodnosti. On je torej tudi mnenja, da se ta predlog odstopi finančnemu odseku.

Vsled teh izjav je dr. Faidutti odtegnil svoj predlog, da se najprej o omenjenem predmetu razpravlja ter predlagal da se zadeva odstopi finančnemu odseku, kar je bilo sprejeto.

Na to dobi besedo poslanec Štrekelj. — Najprej interpelira deželnega glavarja, kako je to, da niso volitve za komenski cestni odbor bile še razpisane. Pri tej interpelaciji se je pa poslanec Štrekelj korenito vrezal. Naglost je redkokedaj na pravem mestu in se torej rado zgodi, da se nagli ljudje osmešijo. Poslanec Štrekelj je namreč rekel: Komenski cestni odbor je bil izvoljen že leta 1898, (a konstituiral se je leta 1896) in vendar še danes niso nove volitve za ta cestni odbor razpisane. Kaj dela torej deželni odbor, da

„O, moj dragi sine! Kaj se tega spominjaš? Vse je božja volja. Kar je mladenka rekla v svoji žalosti, radi tega te ni zadela nesreča, ti je že usojeno.“

In kako ga je začela nagovarjati, in s solzami ter ljubeznjivimi besedami ga je naposled nagovorila, da je vzel Himo. Pravijo: „Stanovitno kapljanje vzvotli celo kamen“, pa je tudi tako; govorila mu je in govorila vsaki dan, vsako uro: „Oženi se, oženi se, poslušaj staro mater, ki te je zgojila, ki je svoje zdravje izgubila, za te skrbeča.“ — In kozak je privolil, izprosil si Himo in se z njo oženil.

Dočkala je stara sinaha in ne more, da bi je ne ljubila, tako ji je iskrena in poslušna! In postreže ji v vsem, česar potrebuje, in posluša jo in ji ugodí, kakor rodno dete. A istotako se suče okrog Timoša neprestance, ne pusti ga iz očíj, dasi je on vedno mrkav in otožen.

Hima se za to ne briga, temveč pazi nanj in mu streže kakor drugemu detetu; a ko dočaka, da se Timoš nasmehe, Bože moj, kakor da jo je solnce obsijalo: in oči ji bljesnejo in lice ji zardi.

LISTEK.

Č A R I.

Malorusko spisal Marko Vavčok; poslov. J. I. Cvetko. (Konec.)

Je li šla dolgo ali nedolgo, tega niti sama ni vedela, ko naenkrat zazrè: stojita dva visoka hrasta, a med njima sedi stara žena, stara, starikasta, da jo je že mahovina prekrila. Himi se stemni pred očmi, a vedeževalka vpraša:

„Po kaj si prišla, draga devojka? Čemu si prišla, tako mlada in krasna?“

„K vam sem prišla, žena, da mi pomorete.“

In pové ji svojo bedo in nesrečo. In čarovnica reče:

„Ako hočeš, jaz te hočem naučiti.“

„Naučite me!“ zaprosi Hima.

Vedeževalka potegne nož in neko začarano perce.

„Daj mi levo roko, devojka!“

Ona jo poda.

V trenutku je bljesnil ostri nož, zakapljala je rdeča kri iz prsta. Čarovnica namoči peresce v kri in izpregovori:

„No“, pravi, „sedaj pojdi. Karkoli bodeš hotela, to bodeš učinila svojim sovražnikom.“

Izlazi Hima iz šume, a solnce že zahaja. Ona začuti v sebi nadčloveško moč. . . Izpremenila se je v lastavico, pa leti. Prileti do sela, a že je je ovil večer v svoj mrak. Udari se lastavica ob zemljo in izpremeni se v staro babo, pa obstoji pod Oleninem oknom. Gleda: sedi Olena med družicami, kakor polna rožica, krasna, nakičena; in tako je vesela in tiha in tako ji je ljubeznjiv pogled! A mlade družice ji brenče okrog nje kakor zlate bučelice; sedle so okrog mize kakor sveži cvetlički, a Olena vsem na čelu.

Pogledala je Hima in srce jo je zabolelo.

„O“, pravi, „baš je pri nji deviški večer; nisem prišla prepozno.“

Šla je v hišo; pozdravili so jo, vprašali: odkod, in jo pogostili. A ona je odprla okno, iztegnila sredi sobe roko in rekla:

„Daj, poleti ti, mlada, kakor ptice, a ne druge za njo! In letele na veke in cvrčale!“

Ko je izustila te čarovniške besede, so one poletele skozi okno jedna za drugo, in samo s krileci mahajo vse. Tako so odletele vse po vrsti. Olena jim je bila na čelu.

ni že davno razpisal volitev? Kaki so uzroki tega zavlačevanja? Kakor se zdi, je poslanec Štrekelj mislil da se volijo cestni odbori vsaka tri leta.

Deželni glavar mu je pa z odgovorom koj postregel ter se najprej začudil, kako bi bilo mogoče, da se kak cestni odbor dve leti prej konstituira nego je bil izvoljen. Potem pa je podučil poslanca Štreklja, da poteče doba cestnemu odboru komenskemu še le letos to je 1902, četudi se je konstituiral leta 1896, kajti cestni odbori se volijo za dobo šest let. — Mi ne zahtevamo sicer od poslanca, da bi vse vedel; pametno in previdno pa bi bilo od njega vendarle, da bi se vsaj v takih stvareh poprej nekoliko poučil, o katerih hoče v deželnem zboru javno interpelirati ter deželnemu odboru očitati nepravilnosti.

Istotako nesrečen je bil Štrekljev napad na deželni odbor glede brezobrestnih posojil. Tudi v tej zadevi je interpeliral deželnega glavarja ter rekel, da mu je znano prav iz zanesljivega vira, da tičijo vse prošnje za brezobrestna posojila nerešena pri deželnem odboru. — Deželni glavar je seveda tudi tukaj poslancu Štreklju povedal, da je njegov „prav zanesljivi vir“ popolnoma nezanesljiv. Kajti deželni odbor je že davno vse te prošnje rešil ter jih poslal c. kr. namestništvu v Trst, katero ima jedino zdaj besedo v tej stvari. In kar je pa še najlepše pri tem, je pa to, kar je še po vrhu odgovoril poslancu Štreklju vladni zastopnik, voditelj tuk. c. kr. okr. glavarstva in namestništveni svetovalec grof Attems. Povedal mu je namreč, da dotične prošnje ne tičijo več niti pri deželnem odboru in niti pri c. kr. namestništvu, pač pa da so že davno rešene ter da so stranke obveščene o tem da pridejo k ok. glavarstvu podpisati dotične zadolžnice, da dobe potem takem denar.

Torej kakor receno: naglost ni povsod na pravem mestu in svetovali bi zaradi tega poslancu Štreklju naj boše prihodnjič bolj previden in naj se ne da tako lahko nafariati od ljudi, ki stojé okoli njega.

Poslanec Štrekelj je stavil tudi predlog, po katerem naj se tehniškemu oddelku deželnega odbora naroči, da izdelava potrebne načrte glede regulacije reke Vipave od kranjske meje do njene izliva v Sočo. — Sličan predlog je stavil sicer že v lanskem zasedanju posl. prof. Berbuč, pa poslanec Štrekelj je najbrže mislil, da je bolje dvakrat ko nobenkrat, česar mu seveda ne more nikdo zameriti.

Dalje je interpeliral poslanec Štrekelj zaradi žrebcev-plemenjakov v Ko-

VI.

Sedi on nekoč na vrtu, a žena kraj njega, sedi in molči. Ona mu pogleduje v oči; a on spusti glavo na prsi. Zdajci posluhne, a nekaj zacvrči, pa cvrči! Pogledata, a nad njiju glavama se vijejo ptičice; a jedna ptičica bolj od vseh drugih kroži nad Timošem. On začuti, kako s krilcema maha pred njegovimi očmi.

Žena ga prime za roko.

„Ustreliti ptičico, Timoš“, pravi in vrlo prebledi.

„A zakaj bi to nedolžno ptičico streljal?“

„Ustreliti jo, Timoš! Ustreliti, dragi moj!“ ga prosi ona, stiskajoča mu roke.

„Nočem streljati, škoda je, da govorim.“

„Nočeš? Ti ne maraš, česar te prosi žena, ker ji ne ljubiš“, izpregovori Hima, a solze mu kanejo na roko ki ga peko kakor ogenj.

„O žena“, pravi Timoš, „ti imaš ognjene solze!“

„Ker so gorke, Timoš! Ali sem jih mar malo izplakala?“

In zopet ga začne prositi, da ustreliti ptičico. Toda on je ni poslušal.

„Beži“, pravi, „beži, zla in lahkomumna stvar!“

Ona se obrne in gre z vrta.

baridu in glede „Einschuba“ (tako je rekel) nekega avskultanta v okrožju c. kr. primorske nadsodnije. Interpeliral je tudi glede tega, da bi se vsprejela v vladno režijo cesta, ki pelje od Rebka čez Komen v Nabrežino.

Dr. Tuma interpelira glede zdravniškega zakona ter stavi predlog glede druge poštne zveze med Bolcem in Trebižem.

Poslanec Jakončič stavi predlog glede uredbe občinskega reda in obč. volilnega reda ter glede ceste ob potoku Kožbanjšček ter glede obrambnih del pri hudourniku Idriji.

Utemeljevanja zgorej navedenih predlogov pridejo na vrsto v prihodnji seji. Ker je dr. Tuma izstopil iz pravnega odseka, bil je na predlog dr. Gregorčiča izvoljen kot član v pravni odsek dr. Treo.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov. (Oslarije*) ali pa zlobnosti „Sočinih“ zdražbarjev). — V zadnji številki se goriško „naprednjaško“ glasilo že zopet spominja goriških katoliških učiteljskih društev, namreč kat. društva slov. učiteljc in pa goriške podružnice Slomškove zveze.

Ker ni našlo opravičenega povoda k napadu in izzivanju, brez katerih to „naprednjaško“ glasilo sploh ne more živeti, spotika se že zopet na predavanjih, ki so se vršila v imenovanih društvih in hoče radi istih imenovanih društvih smešiti. Človek že res ne ve, ali izvirajo taki napadi bolj iz zlobnosti ali iz bolnih možganov, kajti za predavanja v učiteljskih društvih je pač le malo bolj primernih predmetov, nego so ravno životopisi mož, ki so se kakorkoli odlikovali na polju odgoje in pouka bodisi z besedo ali s knjigo. Oni so naši učitelji. In ker se pečamo mi z delovanjem takih mož, zato nas „naprednjaško“ glasilo napada! Kateri učitelj ne pozna imena Kehrovega?

Ime o. Ivana Svetokriškega in njegovo plodonosno delovanje med našim ljudstvom z besedo in pismom je sicer le malo znano, (objavi se obširno o svojem času) ali ravno zato toliko bolj hvalevredno prizadevanje onih oseb, ki posvečujejo svoje znanje in svoje proste ure v ta namen, da otmajo pozabljenosti ime in delovanje moža, ki je tako blagodejno in plodonosno deloval med našim narodom. In ali se sploh more najti za učiteljsko društvo primernejša naloga, nego ona, ki razpravlja o ovirah š. napredka?

* Iz »Sočinega« šimpfleksiona.

A ptičica se spušča vedno nižje in nižje k njemu. Timoš se čudi in tako mu je mila ta ptičica, da ni oči ne obrne ž nje; slušal bi jo in se ne naslušal njenege tihega in milega cvrkutanja. In prevzame ga neka slutnja in solze se mu zasvetlikajo v očeh. In pade na zemljo in jo porosi s svojimi solzami. Čuje, da nekaj šumi v višini. To je črni gavran razgal ptičice in preganja najkrasnejše. Ona leti, kakor strela, a gavrani jo objame s krili, kakor z oblakom. Skoči Timoš ves izven sebe, pohiti, pograbl puško in ustreliti onega gavrana; a on pade kraj Timoša na zemljo. Gleda Timoš, ali to ni gavran, temveč njegova mlada žena; izpod leve roke ji kaplja črna kri, a z desno drži njegovo prejšno drago — mrtvo. Kakor je bila na deviški večer nakičena in oblečena, tako leži sedaj pred njegovimi očmi Olena, krasna in divna kakor rožica.

Oleno so pokopali kraj cerkve pod višnjo, a ko so postavili križ, so priletele male ptičice, posedle ga od vrha do tal in žalostno cvrčale. To so bile njene družice, katere so na deviški večer pri nji pevale.

Timoš ni dolgo živel na svetu: tuga ga je izjela. Hiša se je razvalila, dvorišče se je zaraslo z dračjem, in vrt je usahnil in globoki vodnjak se je zasul. Vse je mah obrasel in prah pokrli.

Bitjem okoli „Soče“ bi najbrž bolj ugajalo, ako bi mi pri svojih zborovanjih hvalo peli kakemu zdvijanemu časnikarju ali pa kakemu tolovaju, n. pr. Fr., ki je končal na vislicah...!

„Naprednjaškemu“ glasilu svetujemo, naj se raje peča z onimi učitelji, ki so mu bližji, najde hvaležnejšega posla. Kaka ploha bi se vsula na nas, ako bi n. pr. mi predavali pri svojih zborovanjih o živinarstvu ali o rokodelstvih, kakor se to godi v „naprednih“ učiteljskih društvih! Fej takemu naprednjaštvu! Zato svetujemo „Soči“ naj spira in pometa pri svojih, nas naj pušča v miru, ker prepričana naj bo: s takimi ljudmi nikoli!

Iz učiteljskih krogov. — Podružnica Slom. zveze podala je dež. zboru prošnjo za izpremembo §. 3 dež. p. z dne 15. okt. 1896, ki določa, da je v I. pl. vrsti $\frac{2}{10}$, v II. $\frac{4}{10}$ in v III. vrsti $\frac{1}{10}$ vseh stalno nameščenih učiteljev. Prosi se za izpremembo v tem zmislu, da se določijo plače po službenih letih, ker le na ta način bi se prišlo v okom vsej nezadovoljnosti in nje slabim posledicam med učiteljstvom, ki izvirajo baš iz sedanje uredbe uč. plač. Na ta način bi se odprla prosta pot učiteljstvu po vsej deželi, dočim je sedaj isto tako rekoč prikovano na svoj okraj.

Ker smo prepričani, da je vsakemu zakonodajcu na tem ležeče, da glasujejo le za take zakone, ki zagotavljajo ljudstvu pravico in ga varujejo krivice, pričakujemo v polnem zaupanju od sedanjih naših gg. dež. poslancev, da bodo glasovali za tako izpremembo omenjenega §., v kar se najtopleje priporočamo.

S Krasa. — Lep krasen dan karkoršnjih nismo še letos mnogo imeli, bil je 29. junija dan sv. Petra in Pavla. Zato sem se namenil, da pojdem popludne v Tomaj kjer je na ta dan običajno velik shod in semenj. Letos pa je bilo še nekaj več. Vabilo, koje sem prejel, naznanjalo je namreč, da priredi tamošnja dekliska šola „Elizabetišče“ šolsko veselico na prostem.

Veselica se je vršila v zato jako prikladnem dvorišču. Da je bil prostor primerno okrašen z zelenjem, zastavami, napisi itd. ni mi treba mislim natančneje razkladati. Oder za predstave bil je jako ukusno opravljen. Posebno je bilo lepo pročelje odra; kaj takega se ne vidi v vsakem kraju.

Ob 4 uri in pol se je pričel izvrševati zelo obširni program. Pozdrav, razne deklamacije (9) in malo otroško igro, proizvajale so same deklice elizabetiške šole kaj izborna. Marsikatero okó postalo je mokro ko so ti angeljčki tako neustrašeno nastopali.

Veliki igrokaz „Sv. Notburga“ izvršili so igralci prav dobro. Naj mi bo dovoljeno, da omenim pohvalno posebno g.čne Šonc.

„Žive počobe“ bile so jako lepo napravljene, ali pravega utisa po dnevu ne napravijo, radi tega ne, ker umetna razsvetljava nima moči. S tem odpade glavni efekt.

Pevsko društvo „Tomaj“ je nastopilo z 10mi pesmami. Zbor tega društva ni mnogoštevilen, 20—30, ali mirno vestjo trdim, da bolj dovršenega petja pri pevcih na deželi nisem še slišal. Vsa čast! Saj pa je bilo tudi vodstvo v spretnih rokah g. S. Prencisa.

Zbora „Oj planine“ in „Pozdrav“ morali so pevci po burnem zahtevanju ponavljati; morali pa bi bili ponavljati več točk, ali radi dolgega programa bilo je to nemogoče.

Veselica v Tomaju 29. junija je vspela prav dobro v vsakem oziru. In prav zadovoljen in vesel vračal sem se pod večer domov. Potoma premišljal sem, kako je bilo nekelej v dan sv. Petra v Tomaju, po kojih časih se nekojim tako težko zdi. Navaden fantovski ples je bil, in — neizogiben pretep. Torej po takih zabavah naj nam bo težko? Mislim, da ne!

Vrli Tomajci: Zadovoljstvom moram omenjati, da sedaj nekaj let sem ni bilo onega kvarljivega plesa na ta dan. Žal pa, da ni bilo tudi prepotrebne veselice. Ne vem kdo je temu kriv? Letos pa ste pokazali, da hočete tudi na to stran poskrbeti za napredek.

Slišal sem tudi, da nameruje slov. pevsko društvo „Tomaj“ napraviti veselico s plesom, skupno z nekim tržaškim pevskim društvom. Tako je prav! Moči imate izvrstne, le dobre volje je treba pa pojde. Posebno bi svetoval mladeničem, da se bolj oklenejo pevskega društva „Tomaj“.

Prvi Kraševcec.

Politični pregled.

Isterski deželni zbor.

V soboto je imel isterski deželni zbor jako burno sejo, katero je povzročila našuntana laška galerija. Na dnevnem redu je bil mej drugim tudi računski sklep deželnega kulturnega sveta isterskega. Poslanec Mandić govoril je proti temu sklepu in povedal da bodo slovanski poslanci glasovali proti njemu. Ker je govoril v hrvaškem jeziku, divjala je in kričala galerija kakor po navadi, kadar se kak slovanski poslanec oglasi k besedi. Najhujši vihar pa je nastal v zbornici, ko je govoril dr. Dinko Trinajstić. Italijanski poslanec Davanzo je namreč očital vladi da preveč podpira z denarnimi sredstvi slovanske gospodarske zadruge v Istri, ki niso po njegovem mnenju nič drugega nego politična društva.

Dr. Trinajstić je odločno zavračal take neosnovane trditve povdarjajoč da se pač v deželnem kulturnem svetu isterskem uganja italijanska politika, nikakor pa ne v slovanskih gospodarskih združenjih; akoravno sta dve tretjini isterskega prebivalstva slovanski, ne dá niti deželni kulturni svet niti deželni odbor isterski nikdar in nikake podpore zadruham, v katerih so zastopane gospodarske koristi ogromne večine isterskega prebivalstva.

Če da torej vlada kedaj kako podporo tem zdruham, je popolnoma umestno in pravilno. Med govorom dr. Trinajstića je galerija vedno tulila. Predsednik jo je sicer trikrat opominjal, a galerija se za te opomine ni niti zmenila. Zato je pa poslanec Mandić zaklical da se galerija norčuje s predsednikom. Italijanski poslanci so na to začeli tuliti z galerijo vred. — Predsednik je dal galerijo izprazniti, a mir v zbornici še ni nastal. Italijanski poslanci so namreč očitali Mandiću da žali predsednika ter zahtevali da se ga poklice k redu.

Slovanski poslanci so temu ugovarjali in nastalo je vpitje na jedni in drugi strani tako, da je moral predsednik sejo za nekaj časa pretrgati.

Ko so se Lahi prepričali, da Mandić ni žalil predsednika, nadaljevala je zopet seja, v kateri je bil jednoglasno sprejet predlog, naj se dotična oblast pozove da se poljedelci ne kličejo k vojaškim vajam v spomladi in sploh v tistih mesecih ko je na polju največ dela, marveč v mesecu avgustu.

Car Nikolaj in dogodki v Rusiji.

Glasom poročil iz Petrograda se je ruski car Nikolaj sam odločil proučiti uzroke nemirov, ki se pojavljajo v zadnjem času pogostoma po širni ruski državi. Sklenil je poklicati pred se okoli 200 oseb iz najrazličnejših stanov in sicer vseučiliške profesorje, politične kaznjence, urednike in sodruidnike listov in sploh ljudi katere je policija označila sumljivim. Od teh ljudij hoče izvedeti car vse, kar daje vzrok nezadovoljnosti, ker mu je na tem ležeče da se v državo povrne mir. Ti poklicanci smejo pred carjem vse izpovedati, kar jih teži. Ruski ministri so odločno proti temu koraku, a carica podpira carjev namen.

Dveletna vojaška služba na Francoskem.

Na Francoskem je vlada predložila zbornici zakonski načrt, da se uvede dveletna vojaška služba. S tem odpade v Francoski armadi naenkrat 50.000 mož. Da se pokrije ta primanjkljaj, namerava vlada nadomestiti vsako leto 30.000 mož več v vojaški službi. Nadalje ho razne pomožne vojne oddelke, kakor gasilce, godce itd. pridelila aktivni armadi. Upejljava dveletne službe ne dela torej francoski vladi mnogo preglavic. Vojaški krogi pa so s to spremembo jako nezadovoljni. General Voisin je izjavil, da kdor glasuje za dveletno vojaško službo, da bo ta po njegovem mnenju glasoval za razkosanje Francije.

Stanjo angleškega kralja.

Poročila o boleznih angleškega kralja se na splošno glasijo ugodno. Bolečine, ki jih je povzročila operacija slepega

črevesa, ponehavajo in rana se čedalje bolj celj. Kralj po noči mirno spi, tekne mu jed in se zanima za vse javne dogodke, z jedno besedo: zdravnik so popolnoma zadovoljni z Edvardom VII. in ljudstvo, ki je skoro pozabilo žrtve južne Afrike, se zdaj le še živo zanima za kraljevo rano, za to skrbi tudi časopisje. Ako bo zdravje kraljevo se stalno tako obračalo na bolje, je trdno upanje, da se bo vršilo kronanje že prve dni v jeseni. Vendar govore listi do hoče kralj potem popolnoma opustiti misel na ves sijaj, marveč da hoče slaviti dan kronanja le v ožjem krogu znancev in prijateljev ter da bo imela slavnost bolj religiozno značaj.

Panamski prekop se — zgradi.

Nekaj dosedaj neverjetnega nameravajo izvesti Amerikanci. Zgraditi hočejo panamski prekop, za katerega pripravljajna dela so pričeli Francozi 1. febr. 1881 ter jih v marcu 1899 ustavili, ko jim je znani švindler pogoltnil 1172 milijonov frankov. Ameriški kongres je minule dni dovolil 130 milijonov dolarjev za zgradbo prekopa ter 40 milijonov za nakup pravic in priprav od panamske kanalske družbe. Pred nekaterimi dnevi je predsednik Roosevelt podpisal dotični načrt, ki je postal zakon. S kakimi občutki sprejemajo pač Francozi to izredno novico, ki jih spominja na enega najbolj sramotnih dogodkov v zgodovini francoske republike? Skoro celo desetletje je počivalo celo velikansko podjetje, večina priprav ter malone vsi dragi stroji so več ali manj uničeni in ko je zagledal beli dan načrt za Nicaragua-prekop, je tudi nova panamska družba izgubila vsako nado, da jej bo mogoče izvršiti velikansko delo. Ponudila je vsled tega ameriški vladi vse pravice, vse dosedanje naprave in inventar za 40 milijonov dolarjev. Amerika je to ponudbo res sprejela in zgradba panamskega prekopa je sedaj zakonito določena. Amerika ga zgradi v lastni režiji. — Odločilni moment za zgradbo panamskega prekopa je bilo dejstvo, da je ozemlje ob projektiranem Nicaragua-prekopu ognjeniške narave. Mnogi vulkanični izbruhi ter potresi so vsečake prepričali, da ni misliti na izvedbo tega velikega dela in da bi bil v veliki nevarnosti promet ob tem prekopolu. Vseh teh nevarnosti ni pri panamskem projektu, ob enem so pa tudi proračunani gradbeni stroški za celih 60 milijonov manjši nego pri prekopolu Nicaragua. Kajpada bodo konečni izdatki znatno prekorlačili proračunano svoto, ker je posebno obšutno pomanjkanje potrebne množine vode in je treba prodrati svet, ki leži 37 m nad morsk gladino. Tudi politični moment pride tu v poštev, namreč vedne homatije v kolumbijski republiki. Toda napram vsem tem težkočam se čutijo Amerikanci dovolj močne. — Novo podjetje je vsekako velikega svetovno gospodarskega pomena. Novi prekop, ki bo zvezal Atlantsko morje s tihim oceanom, bo za celih 9527 m skrajšal pot iz Liverpoola v San Francisko.

Domače in razne novice.

Konsekracija našega knez nadškofa monsij. Jordana se boče vršila dne 20. t. m. v tukajsnji stolni cerkvi v navzočnosti treh drugih škofov. Konsekraciji boče sledila koj intronizacija.

Sklep šolskega leta na zavodih „Šolskega Doma“. — Osmo šolsko leto moške obrtno-nadaljevalne šole sklense se 13. julija 1902. ob 9. uri dopoldne. Izdelki učencev bodo razstavljeni v risarski dvorani l. nadstr. istega dne in naslednje dni od 9. do 12. in od 4. do 6. ure. Ob istem času bodo razstavljeni izdelki in risarije učenec strokovnih šol, t. j. šole umetnega vezanja in belega šivanja, šole krojenja in šivanja oblek, pripravljavnice za izobraževališča in šestrazredne ljudske šole v 4 dvoranah II. nadstropja. Slavno občinstvo, katero se zanima za te šole in njih napredek, je uljudno vabljen, da si ogleda navedeno razstavo.

Vodstvu

obrotno-nadaljevalnih in strokovnih šol ter ljudske šole.

Šolsko leto ljudske šole „Šolskega doma“ kakor tudi strokovnih šol in obeh pripravljavnic sklense se dne 12. julija 1902. s sveto mašo, ki se boče brala v cerkvi sv. Ignacija ob 8. uri dopoldne. Pri tej maši peče bodo gojenke višjih razredov.

Veselica „Šolskega Doma“. — Kakor druga leta napravile bodo gojenke zavodov „Šolskega Doma“ tudi letos 12. t. m. ob 5. uri pop. na dvorišču veselico s sledečim vspevom: „Opustljive z vijaje“, veseloigra v enem dejanju. Petje: „Zelje Slovencev na ptujem“, dvoglasno; „Zvonček“, enoglasno; „Na ptujih tleh“, dvoglasno; „Večerna pesem“, četveroglasno;

„Srce sirota“, samospev. Deklamacije: S. Gregorčič: „Rabeljsko jezero“. S. Gregorčič: „Soči“. S. Gregorčič: „Veseli pastir“. S. Gregorčič: „Naš narodni dom“. Askerc: „Iškarjot“. „Otrok in rožice, dvogovor“.

Odgovor „Soči“ z dne 5. julija 1902. — Zadnja „Soča“ je v spravljeni name ter me hoče pred svetom očrtniti. Na njena predbacivanja hočem kolikor mogoče na kratko odgovoriti in sicer najprej zastran tistih točk v štraci „Goriške ljudske posojilnice“, pri katerih sem bil jaz res aktiven: Te so:

1) Na str. 149. sem izčrtal med dohodki 7 gl. — Nekdo je hotel vplačati ta znesek. Jaz sem zapisal v štraco njegovo ime in pa tudi svoto. Ko je pa dotični mož v roko vzel svoj možnjček, ni imel dovolj denarja ter je rekel, da hoče drugkrat plačati. Jaz sem nato že spisano vrstico prečrtal.

2) Na str. 151. sem v naglici število „85“ vpisal v napačno rubriko. Pozneje sem popravil to napako. Če se pomisli, da je bilo večasi polna soba ljudi, jaz pa sam brez pisarja, se mi sme tak „lapsus calami“ pač odpustiti.

3) Str. 285. Nekdo je prosil 200 gl. posojila. Ko sta se že njegovo ime in pa svota „200 gl.“ vpisala, je rekel, da potrebuje „čistih 200 gl.“ — Ker ni bilo nobenega zadržka, sem 200 gl. prečrtal ter zapisal 220 gl. za to svoto napravil tudi menico itd. Odbor me je pooblastil, da sem smel kaj takega storiti.

To so tedaj, kolikor mi je znano, v štraci moji popravki. Druge točke, katere navaja zadnja „Soča“, gredo na račun posojilničnega uradnika F., ki je bil kaj površen, in vedno sem moral paziti, da ni kaj napačnega zapisal. Ker nimam štrace „Goriške ljudske posojilnice“ v rokah, tudi ne vem, so li vse točke, katere navaja „Soča“, popolnoma resnične. Recimo, da so! Kdo je odgovoren za napake, katere je delal uradnik F.? — Odgovor: ravnateljstvo, katero je obstajalo iz petih članov. Član ravnateljstva nisem bil samo jaz, ampak ves tisti čas tudi **Andrej Gabršček** in od spomladi leta 1895. naprej tudi **dr. Henrik Tuma**. Če je uradnik kje kaj pogrešil, sta odbornika Gabršček in Tuma zaradi tega prav tako odgovorna, kakor jaz. Če mi Gabršček hoče v tem oziru kaj očitati, bipe samega sebe po zobeh ter ob enem izpodkopava ugled rečene posojilnice. Jaz za svojo osebo lahko z mirno vestjo trdim, da sem leta 1894. in v prvi polovici leta 1895. storil za „Ljudsko posojilnico“ več, kakor bi bil z ozirom na svoje slabo zdravje smel storiti. Bolehnost je bila kriva, da posebno leta 1895. nisem mogel za posojilnico storiti toliko, kolikor bi bil rad. A na drugi strani pa priznavajmo, da je bila med drugim tudi Gabrščekova naloga, da bi bil že leta 1894. in 1895. stikal po napakah v štraci, ne pa še le letos. Kako je mogoče, da so se pred Gabrščekovimi in Tumovimi očmi delale take napake, kakršne so opisane v zadnji „Soči“? Kaj ni njuna bistrovodnost takrat opazila nobenih hib? Kaj se gospoda menda nista dovolj brigala, kaj se v posojilnici godi, ter sta svojo nalogo kot odbornika kolikor toliko zanemarjala? Ne samo enkrat, ampak stokrat bi bila lahko zahtevala, da se vsakokrat, kadar bi bila hotela, vsi kottički v denarnici preiščejo in ves denar prešteje. Menda bi bila še to njuna dolžnost! Ali pa naj bom jaz za vse napake odgovoren, ves napredek pa naj boče njuna zasluga!

Dalje piše „Soča“, da sem imel na državnem pravdnistvu že dve ovadbi radi krivega pričanja in da se je enkrat že vršila preiskava. — Na to naj odgovorim, da jaz vem samo za eno ovadbo, namreč Gabrščekovo, v kateri me je pa ta človek dolžil nečesa, kar je bilo neresnično ter ravno nasprotno od tega, kar sem jaz kot priča trdil. Ovadba je nato romala med staro šaro in preiskava se še pričela ni. Če bi bil maščevalen, bi bil lahko Gabrščeka zaradi te ovadbe tožil. O kaki drugi ovadbi jaz ne vem nič in se je tudi ne bojim. Morebiti je pa Gabršček v zadnjem času napravil kako novo ovadbo zoper mene, ker govori o dveh ovadbah. Za tak poklic ga pa ne zavidam.

V Gorici, dne 7. julija 1902.

Dr. Fr. Kos.

Grozna nesreča na južnem kolodvoru. — Na južnem kolodvoru delajo na pomnoženju tirov v svrhu spojitve Vipavske železnice z južnim kolodvorom. Med delavci se je nahajal tudi neki Matija Pavšič iz Zameđveje v kanalskem okraju s svojima dvema sinovoma. V soboto zjutraj se je Matija Pavšič nekoliko oddaljil od ostalih delavcev ter odšel proti tiru po katerem je ravno takrat, ob 8.46 zjutraj, pridrdral mešani vlak iz Trsta. Prišlo je tako naglo da možu ni bilo več mogoče ognjiti se; Lokomotiva ga je

zgrabila za obleko ter vrgla v jeden vagon stoječ na bližnjem tiru; od tu pa je ubogi Pavšič odletel ter padel nazaj pod vlak, ki mu je popolnoma glavo odtrgal. Prenesli so mrtvega v mrtvaško kapelo na Štandrežkem pokopališču.

V Soči s pevskega mosta je hotel skočiti in sicer v noči od četrtega na petek ob 2 $\frac{1}{2}$ uri 30 letni delavec Martin Valentinčič iz Deskel. Zabrnila sta mu to nočna stražnika pri mostu Boškin in Figl iz Pevme. Nesrečneža so pripeljali v bolnišnico. Uzrok poskušnemu samomoru je neznan.

Varstveni predpis glede kuge. — Ker so se v Carigradu zopet ponovili nekateri slučaji kuge, pozivlje tuk. magistrat vse gostilničarje in druge ljudi ki dajajo prenočišča, da naznanijo koj policijski oblasti vsakega ki bi prišel iz Carigrada v Gorico. Isto se priporoča tudi vsem drugim privatnim strankam v mestu. Kajti neobhodno potrebno je da se take osebe nekaj časa zdravniško nadzorujejo.

Izjava. — Podpisani Janez Kobal iz Šebrelj št. 77. javno preključem razzaljive neresnične besede, katere sem vpil sredi vasi na večer 24. junija na osebo organista Janeza Lapanje iz Šebrelj št. 67, da sta on in Juri Lapanja kot voditelj županstva pod isto št. osleparila tukajšnje občino v minulem letu za 700 kron. Dalje preključujem vse kar sem govoril razzaljivega o Andreju Lapanju št. 67 in izjavljam da je neresnično, kar sem sploh govoril o slepariji v imenovani hiši.

V Šebreljah, dne 6. julija 1902.

Janez Kobal.

Ces. kr. namestnik v Furlaniji. — Te dni se je mudil v Furlaniji c. kr. namestnik grof Goëss, da si od bliže ogleda škodo katero je napravila toča pred nekoliko dnevi v kakih 6 ali 7 furlanskih občinah.

Prošt Lovro Serajnik, starosta koroških Slovencev, 94 letni starček, a po duhu čil mladenič, vzgleden duhovnik, vzoren rodoljub, je umrl 28. junija v Tinjah. Bog mu dodeli večno plačilo!

„Dom in Svet“ ima v svoji 7. let štev. sledečo vsebino: Nesrečno zlato. Povest (Bogdan Vened). Cvetlica na poljani. Pesem. (Anton Medved). Ali v tistem hipu. Pesem (Cvetko Slavin). Pavlina Pajkova. (Literarna študija) Milan Pajk. Predsmrtni aforizmi. († Pavlina Pajkova). Na utrujeno naravo. Pesem (Ivo Danič). Od Save do Bospora (Poto-pisni spomini (Ivan Knific). Nove stopinje. Pesem (Silvin Sardenko). Divji lovec. Igra (F. S. Frinžar). Trtje in povrtje. Pesem. (Anton Medved). V zračnih višavah. Črtice o zrakoplovstvu (J. Z.). Do zmage. (Jož. Ošaben) In tistokrat... Pesem (Ivo Danič). Slovenščina v semeniščih. (And. Fekonja) „Kje je tista deklica?“ Pesem. (Ivo Danič). Književnost. Glasba. To in ono. Slike.

O kihanju. — Navada, da se človeku, ki kihne, vošči „zdravje“, je bila vkoreninjena že pri starih Grkih in Rimljanih. Ako je kdo kihnil, ko se je lotil kakega dela, so to smatrali Grki za slabo znamenje. Aristotel pripoveduje, da so smatrali Grki kihanje za nekaj svetega. Pri Indijanih pomeni kihanje kot znamenje navzočnosti njihovega krvavega boga ki zahteva človeško žrtve. Indijani še danes more ljudi in jih žrtvujejo bogovom. S posebno spretnostjo in zvijačo love žrtve. Srečen pa je oni, ki je že namenjen za žrtve a mej tem kihne, kar pomeni, da je boginja govorila in je rešen. Pri mnogih narodih je vera, da se med kihanjem a tudi med zdehanjem bližajo hudi duhovi.

Do konec preteklega stoletja se je smatralo kot prestopek zoper omiko ako se človeku, ki je kihnil ni voščilo „zdravja“. No ta lepa navada pa čedalje bolj izginja pri vseh narodih in tudi pri nas.

V naših krajih je bila in je po nekoč še vedno navada, da se človeku, ko kihne, reče „Bog pomagaj!“ To izvira od časov, ko je vladala kuga. Vsak okuženi človek ko je kihnil, je tisti trenutek umrl, zato so prestrašeni ljudje v vsakem slučaju vzklikali „Bog nam pomagaj!“

Vseljenci v Severni Ameriki. — Maja meseca letos prišlo je okroglo 83.000 ljudi v Severno Ameriko iskat srečo. Vsled strogih predpisov moralo je v Evropo nazaj 900 oseb. Največ jih je prišlo iz Avstrije in iz Italije. Pojema v izseljevanje v drugih evropskih državah. Zakaj li? Zato, ker druge države skrbje za povzdigo ljudskega blagostanja, v Avstriji in Italiji skrbje pa le za zvišanje davkov.

Toča ustavila vlak. — Ruski listi poročajo, da je pred nekaterimi dnevi moral na železniški progi Kursk-Sebastopol obstati železniški vlak sredi polja, ker je padlo toliko toče, da je ležala na tiru vsled tega pol metra debela ledena

skorja. Moralo je priti veliko število delavcev ki so oprostili tir te elementarne ovire, potem je še le mogel vlak nadaljevati svojo pot. Vsi vlaki na tej progi so imeli tisti čas po dvajset ur zamude.

Strašna nesreča na električnem tramvaju. — Angleški list „Daily Mail“ poroča o strašni nesreči, ki se je pripetila v angleškem mestu Huddersfield pretekle sobote na električnem tramvaju. Vsled poročil, ki so jih prinesli časniki, da se je kralju obrnilo na bolje, se je mnogo prebivalstva z dežele napravilo v mesto, gledat velike dekoracije za priliko kronanja. Električni tramvaj, ki je bil še le ravnokar upeljan v tem mestu, je bil vsled velikega ljudskega navala prenapolnjen in nevarno osobje z delom preobloženo. Tako je zavirač jednega prenapolnjenega vagona izgubil duševno ravnotežje v trenutku, ko je začel dirjati voz po precej strmem tiru navzdol in je pozabil pritegniti zavornico. Vsled tega je skočil voz iz tira in se zaletel z nepopisno močjo v neko prodajalnico, zrušil sprednje zidovje, duri in vse ter se zaril v notranje poslopja. Pri tej priliki je vrglo skozi okno vagona neko mlinarico z dežele in njeno najstletno hčerko s toliko silo v prodajalnico da ste obe na mestu mrtvi obležali. Soprogo nekega tovarnarja je stisnilo med železje in zlomljeno lesovje voza. Ko so odstranili lesovje in drugo, je jedna njena noga popolnoma odtrgana, padla na tla in žena umrla je kmalu za tem. Mnogo oseb je bilo tako hudo poškodovanih, da so jim morali odrezati noge ali roke in se drugače nevarno ranjeni nahajajo v bolnici. Prodajalničarja pa je stisnilo v kot prodajalnice, da je moral nepremično čakati dokler so po večurnem delu izlekli razbiti električni voz.

Lakota grozi v Indiji. — Iz Indije se poroča o suši, zlasti v deželi Bombay. Vlada že zbira živež za slučaj slabše letine, ker se boji lakote. Sedaj je stanje še ugodno. Zdravstveno stanje se je pobiljšalo in tudi kuga je ponehala.

Novi akordi, zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo. — Urednik Dr. Gojmir Krek. Založništvo L. Schwentner v Ljubljani. Ob začetku novega letnika „Novih akordov“ usojamo si najuljudnejše vabiti na naročbo našega lista, in mislimo, da to sedaj tem lažje storimo, ker lahko kažemo na to, kar smo tekom prvega leta izhajanja našega lista delali.

Lahko rečemo, da vseh obljub, katere smo storili v 1. števil. lanskega letnika, ni bila ni jedna prazna, o čemer so se naši dosedanj naročniki gotovo prepričali. Iz vsebine lanskega letnika je razvidno, da so se na vseh nam pristopnih poljih umetniške glasbe objavile najrazličnejše skladbe vseh muzikalnih struj ter, da nam je bilo geslo „naprej!“ res sveto.

Raznovrstnost objavljenih tvarine se razvidi že iz tega, da smo prinesli v lanskem letniku iz peres 27 skladateljev 16 različnih skladb za klavir, 10: amospevov s spremljevanjem klavirja, 8 moških in 6 mešanih zborov, 2 dvospava s spremljevanjem klavirja, 2 komada za gosli in klavir, 4 skladbe za orglje oziroma harmonij, 2 četverospava, 2 ženska zbora in drugo; vsega skupaj 53 kompozicij na 104 tiskanih straneh. Pa ne samo število objavljenih kompozicij je bilo znatno, temveč gotovo tudi temu ni oporekati, da smo kolikor je bilo v teku tako kratkega časa mogoče, tudi glede umetniške vsebine res napredovali na polju glasbene literature. Z zadoščenjem smo opazovali, da je tudi kritika slovenskih in drugih slovanskih časopisov skoraj ednoglasno povdarjala pomen našega podjetja za razvoj muzikalnega ustvarjanja.

Našemu geslu zvesti in s trdnim sklepom, da vzdignemo slovensko muzikalno umetnost na kolikor mogoče visoko stališče, ustopamo v 2. letnik, ki obeta po materjalu, kateri je že dosedaj uredništvu na razpolago, še bolj raznoličen in zanimiv biti, kakor pretekli; in sicer posebno z ozirom na to, ker se je uredništvu posrečilo, krog sodelujočih slovanskih skladateljev že tekom lanskega leta razširiti, tako da imamo obljubo sodelovanja in vkladanoma tudi prispevke od sledečih gg. skladateljev v rokah:

Adamič Emilij, Zagorje. — Dekleva Poldi, Postojna. — Dev Oskar, Brdo. — Družovič Hinko, Gradec. — Fajgelj Danilo, Gorica. — Ferjančič Fran, Ljubljana. — Foerster Anton, Ljubljana. — Gerbič Fran, Ljubljana. — Hladnik Ignacij, Novomesto. — Hoffmeister Karel, Praga. — Hubad Matej, Ljubljana. — Ipavec Benjamin dr., Gradec. — Ipavec Gustav dr., St. Jurij ob juž. žel. — Ipavic Josip, Gradec. — Javoršek Karl, Košana. — Jenko Davorin, Beograd. — Jeraj Karl, Dunaj. — Jereb Peter, Litija. — Jordan Fran, Bukovje. — Kimovec Fran, Ljubljana. — Komel Emil, Gorica. — Korun

Fran, Celje. — Krek Gojmir dr., Ljubljana. — Laharnar Janez, Št. Viška gora. — Lajovic Anton, Dunaj. — Novak Vilko, Zagreb. — Pahor Lavoslav, Ljubljana. — Parma Viktor, Črnomelj. — Premerl Stanko, Št. Vid pri Vipavi. — Procházka Josip, Ljubljana. — Savin Risto, Praga. — Schwab Anton dr., Celje. — Vanda Vinko, Maribor. — Vedral Josip, Ljubljana. — Vilhar F. S., Zagreb. — Zaje Iv. pl., Zagreb. — Zega Miha, Kanal. — Zmagič Mara, Postojna. — Zupanec Rafael, Postojna.

S pomočjo navedenih g. sotrudnikov urejevala bode redakcija naš zbornik po istih načelih, kakor dosedaj in se nanašamo v tem oziru na prospekt, ki smo ga izdali začetkom 1. letnika.

Tudi zunanja oprema in obseg našega zbornika bosta ista kakor v lanskem letniku. Ravno tako ostane cena pri starem in znaša naročnina za celo leto, t. j. za šest vsaki drugi mesec izhajajočih zvezkov K 8.—, za pol leta, t. j. za 3 zvezke K 4-50, dočim se bodo posamezni zvezki prodajali po 2 K.

Dasi torej cene nismo povišali, odločili smo se vendar, da bomo prilagali našemu zborniku v obliki „Novih akordov“ narisanih in po tvrdki Josip Eberle in dr. z umetniškim ukusom izvršenih originalnih portretov domačih, še živečih skladateljev-sotrudnikov. Tako si bode vsak naročnik s časom sestavil lepo galerijo naših komponistov, s katerimi se bo na ta način tudi osebno seznanil.

Akoravno nam izvršitev te misli stroške znatno poviša, in akoravno gmetno stanje našega podjetja lani ni bilo povoljno, določili smo našemu zborniku vendar isto ceno v nadi, da bode naše občinstvo to uvaževalo in vsled tega v tem večjem številu ustopilo v krog naših naročnikov.

Založništvo „Novih akordov“.

Loterijske številke.

5. julija.

Grac	70	64	71	27	38
Dunaj	24	30	42	88	19

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do	210—
„ Sandomingo . . .	270—	„	290—
„ Java	260—	„	280—
„ Portorico	270—	„	290—
„ Ceylon	360—	„	380—
Slakdor	86-50	„	90—
Špeh	120—	„	150—
Petrolj v sodu . . .	34—	„	—
„ zaboju	11-60	„	12—
Maslo surovo	150—	„	160—
„ kuhano	200—	„	220—
Otrobi debele	10-60	„	12-20
„ drobne	10—	„	11-20
Turšica nova	12-80	„	14-40
„ za hrano	12-40	„	13—
Oves	17—	„	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 33—	št. 1 K 32-40	št. 2 K 32—
„ 3 „ 31-40,	„ 4 „ 30-80,	„ 5 „ 30—
	št. 6 K 29—	

Gostilna

Vinarskega in sadjarskega društva za Brda' v Gorici, ulica sv. Klare št. 15

toči pristna bela in črna vina iz družtvene kleti, in puntigamsko pivo. Postreže z okusnimi jedili. — Na razpolago so hlevi za živino in dvorišče za krogljanje.

Za obilen obisk se toplo priporoča svojim rojakom

Anton Gerbec,
gostilničar.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dal-matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnicah na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Po zmerni ceni je na prodaj lep, viseč

svetilnik (kloča)

ki je posebno pripraven za male cerkve na deželi. — Več se izve pri našem upravnistvu.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi tvrdke

I. Zornik, — Gorica
Gosposka ulica št. 7.
prva in edina slovenska trgovina
za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srnjice za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopice za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okras-kov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priporočevalno najbolje kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji,
izdelujeta
vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Kuhinjska šola

Podpisana je odprla 30. m. m. kuhinjsko šolo v ulici Vetturini št. 9, I. nadstropje.

Gojenk, katere se želijo izuriti v kuhanju, sem sprejela, a prostora imam še za eno, katero lahko hitro sprejemem, in pri sprejemu naznanim tudi pogoje in učni red.

Ob jednem pa vabim gospode z dežele in iz mesta, in sploh stalne goste, da mojo kuhinjo počasté s svojim obiskom; postreži jim hočem po prav zmernih cenah z jako ukusnimi jedili tako opoludne kakor tudi zvečer.

Priporočam se p. n. roditeljem, katerih hčere se želijo priučiti pravilnemu in varčnemu kuhanju in gospodinjstvu

z odličnim spoštovanjem

Marija Grebenc,
lastnica-voditeljica kuh. šole.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlinca v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf.) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrdke Žnidaršič & Valentič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,
trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Špedicijska poslovница
Gašpar Hvalič
v Gorici,
v ulici Moreli št. 12.

Priporoča se toplo Sloven-cem v mestu in rojakom na deželi za prevažanje vsakovrstnega blaga in po-hišstva v vse kraje. Ker ima tri nove zaprte vozove za prevažanje, zagotavlja, da se blago ne-poškodovano dostavlja.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev
v Gorici.

Pocinkana šica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Peter Drašček,

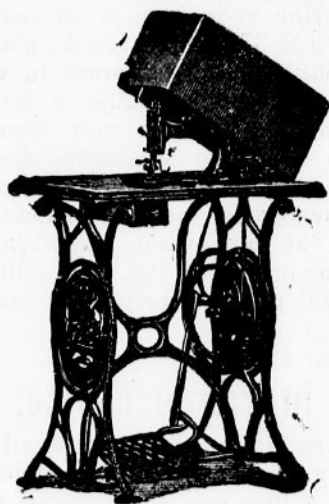
trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Priporoča se p. n. občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso, sladkor, milo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinov in vse jestvine.

Zaloga žveplenk
sv. Cirila in Metoda.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev v Gorici
Stolna ulica št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti Priporoča se slav. občinstvu.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta št. 15 v Medjatovi hiši v pritličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbi.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsak torek in soboto v ednu ob 11. uri popoldne za mesto er ob 3. uri popoldne za deželo. Ako padena ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrtletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jellersch v Nunskih ulicah po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Laž ima kratke noge.

Kakva pota hodi kópica ljudij, ki so iz zgolj osebnih nagibov zabili kól kljubovanja v polje skupnega narodnega dela, zato se noben razumen in trezen človek več ne briga. Saj je bilo še vedno in povsod nekaj trmastih rogatcev, ki so baš to hoteli kar drugi ne in če bi si imeli pri tem čelo razbiti ali pa nesmrtno se osmešiti, ne govoreč o morebitni škodi, ki jo lahko napravijo s svojim bezljanjem čez drn in strn.

S par takih rogatcev je obdaril stvarnik tudi goriške Slovence, ki hočejo vedno to, kar je proti vsemu pravilu narave in zakona, a je po „pravilu“ njih zmedenih možjan in smešno-neukročljive trme. To ti dere in rine tija v en dan, a potem ima zopet dečaško drzno čelo trditi, da to ni res.

Nedavno smo poročali, da so se goriški slovenski „naprednjaki“ javno vrgli pod noge Italijanom, le da jih poslednji ne pusté popolnoma podleči „kavcem“; poročali smo na podlagi njihovih lastnih izjav v deželnem zboru, da so sklenili zvezo z Italijani, — in zdaj ima neki komedijantek v „Soči“ pogum izreči, da to vse ni nič res, oni da so le iskali pomoči pri Italijanih, ker so le-ti v deželnem zboru v večini, češ, kar oni hočejo to se zgodi itd., potem pa govori, da „klerikalci“ ravno tako delajo, le s tem razločkom, da se vežejo z Lahi za kulisami.

Ako bi mi take reči pripovedoval resen človek, bi se mu čudil, a ker prihajajo take trditve od strani elementov, kateri v pogledu resnosti daleč zaostajajo za počestno laško — mularijo, treba samo da opozorimo naše ljudstvo na to najnovejšo frivolno igro, ki bi jo hoteli z njim igrati ti zbegani ljudje.

Dokazov za zvezo slovenskih „naprednjakov“ ne bomo iskali za kulisami, kjer bi mogoče zasledili še marsikaj „lepega“, saj nam je dr. Tuma v prvi seji sedanjega deželnozbornskega zasedanja na vsa usta povedal, da hočejo slovenski „naprednjaki“ z Italijani lepo skupno delati, ako poslednji potrdijo dr. Treotovo izvolitev! Ali je

treba drugih dokazov za to — zvezo in ali je treba večje budalosti nego zdaj še trditi, da ta zveza ne obstoji? Kaki tepci morajo pač biti „Sočini“ čitatelji, ko pričakuje od njih, da to verjamejo! Ako so „naprednjaki“ iskali samo pomoči pri italijanski večini, zakaj pa jej dajejo garancij in obljub za „skupno delo“ z njimi? Ali jih Italijani potrebujejo za-se na skupnem delu? Naj odgovoré na to vprašanje dr. Tuma in drugovi!

Kar so „naprednjaki“ javno izrekli, to smo torej tudi mi trdili: — kako pa se more trditi nekaj na podlagi sumničenj o zvezi „klerikalcev“ z Lahi za kulisami, ne da bi oni ki to trdi, zaslužil ime paglavca in falota ter — pasji bič? Ako bi mi hoteli sumničiti koga, bi prav lahko trdili, da je bil dr. Tuma od Lahov pač že „vnaprej zagotovljen, kaj hočejo“ Lahi vkreniti v tem vprašanju, kajti izvestno tekanje „naprednjakov“ okoli Italijanov — ki pa niti ni zakulisno, marveč splošno z nanao — bi nas k temu popolnoma opravičevalo.

Kako neumno se izgovarjajo ti ljudje, hoteč zakriti pred našim ljudstvom svoje narodno izdajstvo, nam pa najbolj dokazuje ona trditve v „Soči“, ko pravi, da „Pajer in Lahi“ potrebujejo „klerikalcev“ v deželnem zboru, pri katerih se ne boje odpora.

„Soča“ je najbrže pričakovala, da njeni čitatelji tega stavka ne bodo prav nič razumeli, pa tudi mi ne.

No, to neumno zvijačo je lahko razumeti!

Lahi bi bili torej ovrgli volitev jednega kandidata „Slogine“ stranke, ker bi se jim ne bilo treba bati njegovega odpora, — potrdili pa da so izvolitev „naprednega“ kandidata, od strani katerega se morajo bati vsakega odpora?

Italijani so torej po „Sočini“ izjavi potrdili poslancem svojega sovražnika — in to še preko zakona — zavrgli pa svojega prijatelja, ki bi jim ne delal nikakega odpora! Ali si je mogoče kaj takega misliti od „zvitega

Pajerja“ in Lahov? Ali vidite ptički, kako capljate zdaj v zanjki svoje lastne laži? Povedali ste pač ravno nasprotno od tega kar je resnično, kajti vaše Lahom zdaj dane obljube za „skupno delo“ z njimi povedo nepotajno, da so Lahi pač v slovenskih „naprednjakih“ našli ono orodje, katero potrebujejo da ovirajo z njim delo naših poslancev v korist ljudstva, da so baš v slovenskih „naprednjakih“, teh sebičnih malkontentih našli one pokorne — pinče, ki jim bodo prinašali „aportel“ kamor in od koder bodo hoteli nasprotniki našega ljudstva!

Tako stoji stvari in nič drugače!

In kako komodno so si to priredili, kažejo pač „napredni“ mandati, — dva na Krasu, kjer je „zmagala“ „ljudska volja“ pri par „naprednih“ mogočnejih zadolženih proletarcev in katera zadolžena „ljudska volja“ bi bila zmagala tudi v tretjič, in pa — mandat v trgih, kjer naj obveljajnačelo „naprednjaka“ Strausgittla: „jetzt muss man jüdisch anfangen“!

Komu naj ne odpre oči vse to? Kdo naj ne izpozna v „naprednjakih“ zaveznikih Lahov in — židov le ljudij, ki so ali obupali nad bodočnostjo našega naroda in vrgli puško v koruzo, ali pa da so se podali v sovražnikov tabor iz zgolj užaljene sebičnosti, katera jim nareka le še kljubovanje onim, ki žele našemu narodu dobro in zasmehovanje onih boriteljev, ki hočejo vztrajati z narodom do zadnjega trenutka.

Ljudstvo pa naj sodi, na kateri strani mu je bolje biti.

Deželni zbor goriški.

V zadnji seji deželnega zbora je bilo stavljenih kakor smo omenili v svojem zadnjem poročilu, več predlogov in interpelacij. Dr. Faidutti je utemeljeval v imenu ital. kluba predlog zadevajoč pomožno akcijo za one občine v Furlaniji, ki so bile 22. junija t. l. poškodovane po toči. Predlagal je, naj deželni zbor iz lastnih denarnih sredstev dovoli svoto 30.000 K. ki se ima razmeroma razdeliti med poškodovance ter je predlagal, naj deželni zbor pozove vlado,

V.

Koliko plača, koliko govorjenja, in strahu je bilo po selu! Ni devojki! Izginile so, kakor da jih je zemlja pogoltnila. Timoš hodi okoli, od tuge in žalosti se ne more upokojiti; ide z jedne ulice na drugo, a Hima stoji pri vratih; on jo pogleda in zasluči njeno vražarstvo.

„Vražja devojka!“ pravi, „prorekla si mi zlo. Dal Bog, da nikoli ne dočakaš vesele ure!“

Ona pogleda za njim in bilo ji je žal, in se nasmehe ter reče:

„Bodemo videli!“

Minulo je leto. Prosi Timoša stara mati:

„Sine moj, sine! Oženi se, moj glob! Zakaj veneš ob meni? Ako jé tudi želiš, ne povrne se ti. Razveseli mene starico, da svoje življenje preživim v radosti hvaleča Boga in tebe, dete moje!“

„Stara moja mamica! Teško se mi je ženiti. Ne bodem našel take družice, kakršno sem nekdanj imel.“

„Vzemi Himo, sinko: to ti je dobra devojka, a kako mene spoštuje? Obdaril jo je Gospod z vso srečo. In i tebe ljubi.“

„Toda ona mi je prva sovražnica! Ona mi je prorekla mojo nesrečo!“

da hitro priskoči poškodovancem na pomoč ter da naj tudi prej ko prej ukrene da se začne regulirati potok Birska (Versa). — Predlagatelj je hotel, da se o tem predlogu nujnim potom razpravlja in sklepa, ne da bi se ga poprej odstopilo v proučevanje in poročanje kakemu odseku.

Dr. Tuma priznava sicer potrebo pomožne akcije, misli pa da je najprej dolžnost vlade, da preskrbi v takih slučajih hitro pomoč poškodovancem. Poleg tega pa misli tudi, da je zahtevana svota 30.000 K. ki naj bi se izdala iz deželnih denarnih sredstev, z ozirom na naše finance preogromna, da bi se dalo o njej že v današnji seji sklepati. Zato je on mnenja, da se predlog odstopi finančnemu odseku.

Istotako ugovarja dr. Gregorčič da bi se že danes sklepalo o tem predlogu in pravi da mu je sicer žal naznaniti da bi bili on in njegovi somišljeniki primorani vse storiti, da zaprečijo tako glasovanje, ako bi hotel ostati predlagatelj pri svojem predlogu. Italijani da ne dovolé niti borih 50 kron revnemu bolnemu slovenskemu dijaku, da bi se šel zdraviti v Gračevo, a od Slovencev zahtevajo, da kar na vrat na nos glasujejo za 30.000 kron v korist prebivalcem italijanske narodnosti. On je torej tudi mnenja, da se ta predlog odstopi finančnemu odseku.

Vsled teh izjav je dr. Faidutti odtegnil svoj predlog, da se nujnostnim potom o omenjenem predmetu razpravlja ter predlagal da se zadeva odstopi finančnemu odseku, kar je bilo sprejeto.

Na to dobi besedo poslanec Štrekelj. — Najprej interpelira deželnega glavarja, kako je to, da niso volitve za komenski cestni odbor bile še razpisane. Pri tej interpelaciji se je pa poslanec Štrekelj korenito vrezal. Naglost je redkokedaj na pravem mestu in se torej rado zgodi, da se nagli ljudje osmešijo. Poslanec Štrekelj je namreč rekel: Komenski cestni odbor je bil izvoljen že leta 1898, (a konstituiral se je leta 1896) in vendar še dandanes niso nove volitve za ta cestni odbor razpisane. Kaj dela torej deželni odbor, da

„O, moj dragi sine! Kaj se tega spominjaš? Vse je božja volja. Kar je mladenka rekla v svoji žalosti, radi tega te ni zadela nesreča, ti je že usojeno.“

In kako ga je začela nagovarjati, in s solzami ter ljubeznjivimi besedami ga je naposled nagovorila, da je vzela Himo. Pravijo: „Stanovitno kapljanje zavotli celo kamen“, pa je tudi tako; govorila mu je in govorila vsaki dan, vsako uro: „Oženi se, oženi se, poslušaj staro mater, ki te je zgojila, ki je svoje zdravje izgubila, za te skrbeča“. — In kozak je privolil, izprosil si Himo in se z njo oženil.

Dočakala je stara sinah in ne more, da bi je ne ljubila, tako ji je iskrena in poslušna! In postreže ji v vsem, česar potrebuje, in poslušna jo in ji ugodi, kakor rodno dete. A istotako se suče okrog Timoša neprestance, ne pusti ga iz očíj, dasi je on vedno mrkav in otožen.

Hima se za to ne briga, temveč pazi nanj in mu streže kakor drugemu detetu; a ko dočaka, da se Timoš nasmehe, Bože moj, kakor da jo je solnce obsijalo: in oči ji bljesnejo in lice ji zardi.

LISTEK.

Č A R I.

Malorusko spisal Marko Vavčok; poslov.

J. I. Cvetko.

(Konec.)

Je li šla dolgo ali nedolgo, tega niti sama ni vedela, ko naenkrat zazrè: stojita dva visoka hrasta, a med njima sedi stara žena, stara, starikasta, da jo je že mahovina prekrila. Himi se stemni pred očmi, a vedeževalka vpraša:

„Po kaj si prišla, draga devojka? Čemu si prišla, tako mlada in krasna?“

„K vam sem prišla, žena, da mi pomorete.“

In pove ji svojo bedo in nesrečo. In čarovnica, reče:

„Ako hočeš, jaz te hočem naučiti.“

„Naučite me!“ zaprosi Hima.

Vedeževalka potegne nož in neko začarano perce.

„Daj mi levo roko, devojka!“

Ona jo poda.

V trenutku je bljesnil ostri nož, zaplajala je rdeča kri iz prsta. Čarovnica namoči peresce v kri in izpregovori:

„No“, pravi, „sedaj pojdi. Karkoli bodeš hotela, to bodeš učinila svojim sovražnikom.“

Izlazi Hima iz šume, a solnce že zahaja. Ona začuti v sebi nadčloveško moč. . . Izpremenila se je v lastavico, pa leti. Prileti do sela, a že je je ovil večer v svoj mrak. Udari se lastavica ob zemljo in izpremeni se v staro babo, pa obstoji pod Oleninem oknom. Gleda: sedi Olena med družicami, kakor polna rožica, krasna, nakičena; in tako je vesela in tiha in tako ji je ljubeznjiv pogled! A mlade družice ji brenče okrog nje kakor zlate bučelice; sedle so okrog mize kakor sveži cvetlič, a Olena vsem na čelu.

Pogledala je Hima in srce jo je zabolelo.

„O“, pravi, „baš je pri nji deviški večer; nisem prišla prepozno.“

Šla je v hišo; pozdravili so jo, vprašali: odkod, in jo pogostili. A ona je odprla okno, iztegnila sredi sobe roko in rekla:

„Daj, poleti ti, mlada, kakor ptice, a ne druge za njo! In letele na veke in cvrčale!“

Ko je izstila te čarovniške besede, so one poletele skozi okno jedna za drugo, in samo s krilci mahajo vse. Tako so odletele vse po vrsti. Olena jim je bila na čelu.

črevesa, ponehavaajo in rana se čedalje bolj celi. Kralj po noči mirno spi, tekne mu jed in se zanima za vse javne dogodke, z jedno besedo: zdravniki so popolnoma zadovoljni z Edvardom VII. in ljudstvo, ki je skoro pozabilo žrtve južne Afrike, se zdaj le še živo zanima za kraljevo rano, za to skrbi tudi časopisje. Ako bo zdravje kraljevo se stalno tako obračalo na bolje, je trdno upanje, da se bo vršilo kronanje že prve dni v jeseni. Vendar govore listi do hoče kralj potem popolnoma opustiti misel na ves sijaj, marveč da hoče slaviti dan kronanja le v ožjem krogu znancev in prijateljev ter da bo imela slavnost bolj religiozno značaj.

Panamski prekop se — zgradi.

Nekaj dosedaj neverjetnega nameravajo izvesti Amerikanci. Zgraditi hočejo panamski prekop, za katerega pripravljala dela so pričeli Francozi 1. febr. 1881 ter jih v marcu 1899 ustavili, ko jim je znanj švindelnar pogoltnil 1172 milijonov frankov. Ameriški kongres je minule dni dovolil 130 milijonov dolarjev za zgradbo prekopa ter 40 milijonov za nakup pravic in priprav od panamske kanalske družbe. Pred nekaterimi dnevi je predsednik Roosevelt podpisal dotični načrt, ki je postal zakon. S kakimi občutki sprejemajo pač Francozi to izredno novico, ki jih sponjaja na enega najbolj sramotnih dogodkov v zgodovini francoske republike? Skoro celo desetletje je počivalo celo velikansko podjetje, večina priprav ter malone vsi dragi stroji so več ali manj uničeni in ko je zagledal beli dan načrt za Nicaragua-prekop, je tudi nova panamska družba izgubila vsako nado, da jej bo mogoče izvršiti velikansko delo. Ponudila je vsled tega ameriški vladi vse pravice, vse dosedanje naprave in inventar za 40 milijonov dolarjev. Amerika je to ponudbo res sprejela in zgradba panamskega prekopa je sedaj zakonito določena. Amerika ga zgradi v lastni režiji. — Odločilni moment za zgradbo panamskega prekopa je bilo dejstvo, da je ozemlje ob projektiranem Nicaragua-prekopu ognjeniške narave. Mnogi vulkanični izbruhi ter potresi so veččake prepričali, da ni misliti na izvedbo tega velikega dela in da bi bil v veliki nevarnosti promet ob tem prekopolu. Vseh teh nevarnosti ni pri panamskem projektu, ob enem so pa tudi proračunani gradbeni stroški za celih 60 milijonov manjši nego pri prekopolu Nicaragua. Kajpada bodo konečni izdatki znatno prekoračili proračunano svoto, ker je posebno občutno pomanjkanje potrebne množine vode in je treba prodreti svet, ki leži 37 m nad morsk gladino. Tudi političski moment pride tu v poštev, namreč vedne homatije v kolumbijski republiki. Toda napram vsem tem težočam se čutijo Amerikanci dovolj močne. — Novo podjetje je vsekako velikega svetovno gospodarskega pomena. Novi prekop, ki bo zvezal Atlantiško morje s tihim oceanom, bo za celih 9527 m skrajšal pot iz Liverpoola v San Francisko.

Domače in razne novice.

Konsekracija našega knezonadškofa monsij. Jordana se bo vršila dne 20. t. m. v tukajšnji stolni cerkvi v navzočnosti treh drugih škofov. Konsekraciji bo sledila koj intronizacija.

Sklep šolskega leta na zavodih „Šolskega Doma“. — Osmo šolsko leto moške obrtno-nadaljevalne šole sklense se 13. julija 1902. ob 9. uri dopoldne. Izdelki učencev bodo razstavljeni v risarski dvorani I. nadstr. istega dne in naslednje dni od 9. do 12. in od 4. do 6. ure. Ob istem času bodo razstavljeni izdelki in risarije učenk strokovnih šol, t. j. šole umetnega vezanja in belega šivanja, šole krojenja in šivanja oblek, pripravljavnice za izobraževališča in šestrazredne ljudske šole v 4 dvoranah II. nadstropja. Slavno občinstvo, katero se zanima za te šole in njih napredek, je uljudno vabljeno, da si ogleda navedeno razstavo.

Vodstvi

obrotno-nadaljevalnih in strokovnih šol ter ljudske šole.

Šolsko leto ljudske šole „Šolskega doma“ kakor tudi strokovnih šol in obeh pripravljavnic sklense se dne 12. julija 1902. s sveto mašo, ki se bo brala v cerkvi sv. Ignacija ob 8. uri dopoldne. Pri tej maši pele bodo gojenke višjih razredov.

Veselica „Šolskega Doma“. — Kakor druga leta napravile bodo gojenke zavodov „Šolskega Doma“ tudi letos 12. t. m. ob 5. uri pop. na dvorišču veselico s sledečim vspeodom: „Odpustitjive zvižaje“, veseloigra v enem dejanju. Petje: „Zelje Slovenca na ptujem“, dvoglasno; „Zvonček“, enoglasno; „Na ptujih tleh“, dvoglasno; „Večerna pesem“, četeroglasno;

„Srce sirota“, samospev. Deklamacije: S. Gregorčič: „Rabeljsko jezero“. S. Gregorčič „Soči“. S. Gregorčič: „Veseli pastir“. S. Gregorčič: „Naš narodni dom“. Aškerc: „Iškarjot“. „Otrok in rožice, dvogovor“.

Odgovor „Soči“ z dne 5. julija 1902. — Zadnja „Soča“ se je spravila name ter me hoče pred svetom očrtniti. Na njena predbacivanja hočem kolikor mogoče na kratko odgovoriti in sicer najprej zastran tistih točk v štraci „Goriške ljudske posojilnice“, pri katerih sem bil jaz res aktiven. Te so:

1) Na str. 149. sem izčrtal med dohodki 7 gl. — Nekdo je hotel vplačati ta znesek. Jaz sem zapisal v štraco njegovo ime in pa tudi svoto. Ko je pa dotični mož v roko vzel svoj možnjček, ni imel dovolj denarja ter je rekel, da hoče drugokrat plačati. Jaz sem nato že spisano vrstico prečrtal.

2) Na str. 151. sem v naglici številko „85“ vpisal v napačno rubriko. Pozneje sem popravil to napako. Če se pomisli, da je bilo včasih polna soba ljudi, jaz pa sam brez pisarja, se mi sme tak „lapsus calami“ pač odpušiti.

3) Str. 285. Nekdo je prosil 200 gl. posojila. Ko sta se že njegovo ime in pa svota „200 gl.“ vpisala, je rekel, da potrebuje „čistih 200 gl.“ — Ker ni bilo nobenega zadržka, sem 200 gl. prečrtal ter zapisal 220 gl. za to svoto napravil tudi menico itd. Odbor me je pooblastil, da sem smel kaj takega storiti.

To so tedaj, kolikor mi je znano, v štraci moji popravki. Druge točke, katere navaja zadnja „Soča“, gredo na račun posojilničnega uradnika F., ki je bil kaj površen, in vedno sem moral paziti, da ni kaj napačnega zapisal. Ker nimam štrace „Goriške ljudske posojilnice“ v rokah, tudi ne vem, so li vse točke, katere navaja „Soča“, popolnoma resnične. Recimo, da so! Kdo je odgovoren za napake, katere je delal uradnik F.? — Odgovor: ravnateljstvo, katero je obstajalo iz petih članov. Član ravnateljstva nisem bil samo jaz, ampak ves tisti čas tudi **Andrej Gabršček** in od spomladi leta 1895. naprej tudi **dr. Henrik Tuma**. Če je uradnik kje kaj pogršel, sta odbornika Gabršček in Tuma zaradi tega prav tako odgovorna, kakor jaz. Če mi Gabršček hoče v tem oziru kaj očitati, bide samega sebe po zobéh ter ob enem izpodkopava ugled rečene posojilnice. Jaz za svojo osebo lahko z mirno vestjo trdim, da sem leta 1894. in v prvi polovici leta 1895. storil za „Ljudsko posojilnico“ več, kakor bi bil z ozirom na svoje slabo zdravje smel storiti. Bolehnost je bila kriva, da posebno leta 1895. nisem mogel za posojilnico storiti toliko, kolikor bi bil rad. A na drugi strani pa priznavajmo, da je bila med drugim tudi Gabrščekova naloga, da bi bil že leta 1894. in 1895. stikal po napakah v štraci, ne pa še le letos. Kako je mogoče, da so se pred Gabrščekovimi in Tumovimi očmi delale take napake, kakršne so opisane v zadnji „Soči“? Kaj ni njuna bistrovost takrat opazila nobenih hib? Kaj se gospoda menda nista dovolj brigala, kaj se v posojilnici godi, ter sta svojo nalogo kot odbornika kolikor toliko zanemarjala? Ne samo enkrat, ampak stokrat bi bila lahko zahtevala, da se vsakikrat, kadar bi bila hotela, vsi kotički v denarnici preiščejo in vse denar prešteje. Menda bi bila še to njuna dolžnost! Ali pa naj bom jaz za vse napake odgovoren, ves napredek pa naj bo njuna zasluga!

Dalje piše „Soča“, da sem imel na državnem pravdništvu že dve ovadbi radi krivega pričanja in da se je enkrat že vršila preiskava. — Na to naj odgovorim, da jaz vem samo za eno ovadbo, namreč Gabrščekovo, v kateri me je pa ta človek dolžil nečesa, kar je bilo neresnično ter ravno nasprotno od tega, kar sem jaz kot priča trdil. Ovadba je nato romala med staro šaro in preiskava se še pričela ni. Če bi bil maščevalen, bi bil lahko Gabrščeka zaradi te ovadbe tožil. O kaki drugi ovadbi jaz ne vem nič in se je tudi ne bojim. Morebiti je pa Gabršček v zadnjem času napravil kako novo ovadbo zoper mene, ker govori o dveh ovadbah. Za tak poklic ga pa ne zavidam.

V Gorici, dne 7. julija 1902.

Dr. Fr. Kos.

Grozna nesreča na južnem kolodvoru. — Na južnem kolodvoru delajo na pomnoženju tirov v svrhu spojitve Vipavske železnice z južnim kolodvorom. Med delavci se je nahajal tudi neki Matija Pavšič iz Zamedveje v kanalskem okraju s svojima dvema sinovoma. V soboto zjutraj se je Matija Pavšič nekoliko oddaljil od ostalih delavcev ter odšel proti tiru po katerem je ravno takrat, ob 8.46 zjutraj, pridrdral mešani vlak iz Trsta. Prišlo je tako naglo da možu ni bilo več mogoče ognjiti se; Lokomotiva ga je

zgrabila za obleko ter vrgla v jeden vagon stoječ na bližnjem tiru; od tu pa je ubogi Pavšič odletel ter padel nazaj pod vlak, ki mu je popolnoma glavo odrgal. Prenesli so mrtvega v mrtvaško kapelo na Štandrožkem pokopališču.

V Sočo s pevmskega mosta je hotel skočiti in sicer v noči od četrtega na petek ob 2 $\frac{1}{2}$ uri 30 letni delavec Martin Valentinčič iz Deskel. Zabrnila sta mu to nočna stražnika pri mostu Božkin in Figl iz Pevme. Nesrečnega so pripeljali v bolnišnico. Urok poskušnemu samomoru je neznan.

Varstveni predpis glede kuge. — Ker so se v Carigradu zopet ponovili nekateri slučajji kuge, pozivlje tuk. magistrat vse gostilničarje in druge ljudi ki dajajo prenočišča, da naznanijo koj policijski oblasti vsakega ki bi prišel iz Carigrada v Gorico. Isto se priporoča tudi vsem drugim privatnim strankam v mestu. Kajti neobhodno potrebno je da se take osebe nekaj časa zdravniško nadzorujejo.

Izjaval. — Podpisani Janez Kobal iz Šebrelj št. 77. javno preključem razžaljive neresnične besede, katere sem vpil sredi vasi na večer 24. junija na osebo organista Janeza Lapanje iz Šebrelj št. 67, da sta on in Juri Lapanja kot voditelj županstva pod isto št. osleparila tukajšnjo občino v minulem letu za 700 kron. Dalje preključujem vse kar sem govoril razžaljivega o Andreju Lapanju št. 67 in izjavljam da je neresnično, kar sem sploh govoril o slepariji v imenovani hiši.

V Šebreljah, dne 6. julija 1902.

Janez Kobal.

Ces. kr. namestnik v Furlaniji.

— Te dni se je mudil v Furlaniji c. kr. namestnik grof Goëss, darsi od blize ogleda škodo katero je napravila toča pred nekoliko dnevi v kakih 6 ali 7 furlanskih občinah.

Prost Lovro Serajnik, starosta koroških Slovencev, 94 letni starček, a po duhu čil mladenič, vzgleden duhovnik, vzoren rodoljub, je umrl 28. junija v Tinjah. Bog mu dodeli večno plačilo!

„Dom in Svet“ ima v svoji 7. let štev. sledečo vsebino: Nesrečno zlato. Povest (Bogdan Vened). Cvetica na pljani. Pesem. (Anton Medved). Ali v tistem hipu. Pesem (Cvetko Slavin). Pavlina Pakjova. (Literarna študija) Milan Pakj Predsmrtni aforizmi. († Pavlina Pakjova). Na utrujeno naravo. Pesem (Ivo Danič). Od Save do Bospora (Potopisni spomini (Ivan Knific). Nove stopinje. Pesem (Silvin Sardenko). Divji lovec. Igra (F. S. Frinžgar). Trtje in povrtje. Pesem. (Anton Medved). V zračnih višavah. Črtice o zrakoplovstvu (J. Z.). Do zmage. (Jož Ošaben) In tistikrat... Pesem (Ivo Danič). Slovenščina v semeniških. (And. Fekonja). „Kje je tista deklica?“ Pesem. (Ivo Danič). Književnost. Glasba. To in ono. Slike.

O kihanju. — Navada, da se človeku, ki kihne, vošči „zdravje“, je bila vkoreninjena že pri starih Grkih in Rimljanih. Ako je kdo kihnil, ko se je lotil kakega dela, so to smatrali Grki za slabo znamenje. Aristotel pripoveduje, da so smatrali Grki kihanje za nekaj svetega. Pri Indijanih pomeni kihanje kot znamenje navzočnosti njihovega krvavega boga ki zahteva človeško žrtev. Indijani še danes more ljudi in jih žrtvujejo bogovom. S posebno spretnostjo in zvižajo love žrtve. Srečen pa je oni, ki je že namenjen za žrtev a mej tem kihne, kar pomeni, da je boginja govorila in je rešen. Pri mnogih narodih je vera, da se med kihanjem a tudi med zdehanjem bližajo hudi duhovi.

Do konec preteklega stoletja se je smatralo kot prestopok zoper omiko ako se človeku, ki je kihnil ni voščilo „zdravja“. No ta lepa navada pa čedalje bolj izginja pri vseh narodih in tudi pri nas.

V naših krajih je bila in je po nekod še vedno navada, da se človeku, ko kihne, reče „Bog pomagaj!“ To izvira od časa, ko je vladala kuga. Vsak okuženi človek ko je kihnil, je tisti trenutek umrl, zato so prestrašeni ljudje v vsakem slučaju vzklikali „Bog nam pomagaj!“

Vseljenci v Severni Ameriki. — Maja meseca letos prišlo je okroglo 83.000 ljudi v Severno Ameriko iskat srečo. Vsled strogih predpisov moralo je v Evropo nazaj 900 oseb. Največ jih je prišlo iz Avstrije in iz Italije. Pojema pa izseljevanje v drugih evropskih državah. Zakaj li? Zato, ker druge države skrbje za povzdigo ljudskega blagostanja, v Avstriji in Italiji skrbje pa le za zvišanje davkov.

Velikanska eksplozija smodnika. — V Carabauchelu pri Madridu na Španjskem se je pripetila te dni silna eksplozija smodnika. To se je zgodilo na vojaškem vežbališču. Nekaj ur je bilo vse polje za-

vito v gosti dim. Strel je bil tako močan, da se je čul več milj daleč in je po bližnjih vaseh več hiš poškodovanih in oken razbitih. 17 oseb, večji del vojakov je hudo ranjenih.

Strašna nesreča na električnem tramvaju. — Angleški list „Daily Mail“ poroča o strašni nesreči, ki se je pripetila v angleškem mestu Huddersfield pretekle sobote na električnem tramvaju. Vsled poročil, ki so jih prinesli časniki, da se je kralju obrnilo na bolje, se je mnogo prebivalstva za dežele napravilo v mesto, gledat velike dekoracije za priliko kronanja. Električni tramvaj, ki je bil še le ravnokar upeljan v tem mestu, je bil vsled velikega ljudskega navala prenapolnjen in nevajeno osobje z delom preobloženo. Tako je zavirač jednega prenapolnjenega vagona izgubil duševno ravnotežje v trenutku, ko je začel dirjati voz po precej strmeh tiru navzdol in je pozabil pritegniti zavornico. Vsled tega je skočil voz iz tira in se zaletel z nepopisno močjo v neko prodajalnico, zrušil sprednje zidovje, duri in vse ter se zaril v notranje poslopje. Pri tej priliki je vrglo skozi okno vagona neko mlinarico z dežele in njeno najstletno hčerko s toliko silo v prodajalnico da ste obe na mestu mrtvi obležali. Soprogo nekega tovarnarja je stisnilo med železje in zlomljeno lesovje voza. Ko so odstranili lesovje in drugo, je jedna njena noga popolnoma odtrgana padla na tla in žena umrla je kmalu za tem. Mnogo oseb je bilo tako hudo poškodovanih, da so jim morali odrezati noge ali roke in se drugače nevarno ranjeni nahajajo v bolnici. Prodajalničarja pa je stisnilo v kot prodajalce, da je moral nepremično čakati dokler so po večurnem delu izlekli razbiti električni voz.

Lakota grozi v Indiji. — Iz Indije se poroča o suši, zlasti v deželi Bombay. Vlada že zbira živež za služaj slabe letine, ker se boji lakote. Sedaj je stanje še ugodno. Zdravstveno stanje se je poboljšalo in tudi kuga je ponehala.

Novi akordi, zbornik za vokalno in instrumentalno glasbo. — Urednik Dr. Gobjmir Krek. Založništvo L. Schwentner v Ljubljani. Ob začetku novega letnika „Novih akordov“ usojamo si najuljudnejše vabiti na naročbo našega lista, in mislimo, da to sedaj tem lažje storimo, ker lahko kažemo na to, kar smo tekom prvega leta izhajanja našega lista delali.

Lahko rečemo, da vseh obljud, katere smo storili v 1. štev. lanskega letnika, ni bila ni jedna prazna, o čemer so se naši dosedanj naročniki gotovo prepričali. Iz vsebine lanskega letnika je razvidno, da so se na vseh nam pristopnih poljih umetniške glasbe objavile najrazličnejše skladbe vseh muzikalnih struj ter, da nam je bilo geslo „naprej!“ res sveto.

Raznovrstnost objavljene tvarine se razvidi že iz tega, da smo prinesli v lanskem letniku iz peres 27 skladateljev 16 različnih skladb za klavir, 10 amospevov s spremljevanjem klavirja, 8 moških in 6 mešanih zborov, 2 dvospeva s spremljevanjem klavirja, 2 komada za gosli in klavir, 4 skladbe za orglje oziroma harmonij, 2 četverospeva, 2 ženska zbora in drugo; vsega skupaj 53 kompozicij na 104 tiskanih straneh. Pa ne samo število objavljenih kompozicij je bilo znatno, temveč gotovo tudi temu ni oporekati, da smo kolikor je bilo v teku tako kratkega časa mogoče, tudi glede umetniške vsebine res napredovali na polju glasbene literature. Z zadoščenjem smo opazovali, da je tudi kritika slovenskih in drugih slovanskih časopisov skoraj ednoglavno povdarjala pomen našega podjetja za razvoj muzikalnega ustvarjanja.

Našemu geslu zvesti in s trdnim sklepom, da vzdignemo slovensko muzikalno umetnost na kolikor mogoče visoko stališče, ustopamo v 2. letnik, ki obeta po materijalu, kateri je že dosedaj uredništvu na razpolago, še bolj raznoličen in zanimiv biti, kakor pretekli; in sicer posebno z ozirom na to, ker se je uredništvu posrečilo, krog sodelujočih slovanskih skladateljev že tekom lanskega leta razširiti, tako da imamo obljubo sodelovanja in večinoma tudi prispevke od sledečih gg. skladateljev v rokah:

Adamič Emilij, Zagorje. — Dekleva Poldi, Postojna. — Dev Oskar, Brdo. — Druzovič Hinko, Gradec. — Fajgelj Danilo, Gorica. — Ferjančič Fran, Ljubljana. — Foerster Anton, Ljubljana. — Gerbič Fran, Ljubljana. — Hladnik Ignacij, Novomesto. — Hoffmeister Karel, Praga. — Hubad Matej, Ljubljana. — Ipavec Benjamin dr., Gradec. — Ipavec Gustav dr., St. Jurij ob juž. žel. — Ipavec Josip, Gradec. — Javoršek Karl, Košana. — Jenko Davorin, Belgrad. — Jeraj Karl, Dunaj. — Jereb Peter, Litija. — Jordan Fran, Bukovje. — Kimovec Fran, Ljubljana. — Komel Emil, Gorica. — Kova-

ni že davno razpisal volitev? Kaki so uzroki tega zavlačevanja? Kakor se zdi, je poslanec Štrekelj mislil da se volijo cestni odbori vsaka tri leta.

Deželni glavar mu je pa z odgovorom koj postregel ter se najprej začudil, kako bi bilo mogoče, da se kak cestni odbor dve leti prej konstituira nego je bil izvoljen. Potem pa je podučil poslanca Štreklja, da poteče doba cestnemu odboru komenskemu še le letos to je 1902, četudi se je konstituiral leta 1896, kajti cestni odbori se volijo za dobo šest let. — Mi ne zahtevamo sicer od poslanca, da bi vse vedel; pametno in previdno pa bi bilo od njega vendarle, da bi se vsaj v takih stvareh poprej nekoliko poučil, o katerih hoče v deželnem zboru javno interpelirati ter deželnemu odboru očitati nepravilnosti.

Istotako nesrečen je bil Štrekljev napad na deželni odbor glede brezobrestnih posojil. Tudi v tej zadevi je interpeliral deželnega glavarja ter rekel, da mu je znano prav iz zanesljivega vira, da tičijo vse prošnje za brezobrestna posojila nerešena pri deželnem odboru. — Deželni glavar je seveda tudi tukaj poslancu Štreklju povedal, da je njegov „prav zanesljivi vir“ popolnoma nezanesljiv. Kajti deželni odbor je že davno vse te prošnje rešil ter jih poslal c. kr. namestništvu v Trst, katero ima jedino zdaj besedo v tej stvari. In kar je pa še najlepše pri tem, je pa to, kar je še po vrhu odgovoril poslancu Štreklju vladni zastopnik, voditelj tuk. c. kr. okr. glavarstva in namestništveni svetovalec grof Attems. Povedal mu je namreč, da dotične prošnje ne tičijo več niti pri deželnem odboru in niti pri c. kr. namestništvu, pač pa da so že davno rešene ter da so stranke obveščene o tem da pridejo k okr. glavarstvu podpisati dotične zadolžnice, da dobe potemtakem denar.

Torej kakor receno: naglost ni povsod na pravem mestu in svetovali bi zaradi tega poslancu Štreklju naj bode prihodnjic bolj previden in naj se ne da tako lahko nafarbati od ljudi, ki stojé okoli njega.

Poslanec Štrekelj je stavil tudi predlog po katerem naj se tehniškemu oddelku deželnega odbora naroči, da izdelava potrebne načrte glede regulacije reke Vipave od kranjske meje do njene izliva v Sočo. — Sličan predlog je stavil sicer že v lanskem zasedanju posl. prof. Berbuč, pa poslanec Štrekelj je najbrže mislil, da je bolje dvakrat ko nobenkrat, česar mu seveda ne more nikdo zameriti.

Dalje je interpeliral poslanec Štrekelj zaradi žrebcev-plemenjakov v Ko-

VI.

Sedi on nekoč na vrtu, a žena kraj njega, sedi in molči. Ona mu pogleduje v oči; a on spusti glavo na prsi. Zdajci posluhne, a nekaj zacvrči, pa cvrči! Pogledata, a nad njiju glavama se vijejo ptičice; a jedna ptičica bolj od vseh drugih kroži nad Timošem. On začuti, kako s krilcema maha pred njegovimi očmi.

Žena ga prime za roko.

„Ustrelj to ptičico, Timoš“, pravi in vrlo prebledi.

„A zakaj bi to nedolžno ptičico streljal?“

„Ustrelj jo, Timoš! Ustrelj, dragi moj!“ ga prosi ona, stiskajoča mu roke.

„Nočem streljati, škoda je, da govorim.“

„Nočeš? Ti ne maraš, česar te prosi žena, ker je ne ljubiš“, izpregovori Hima, a solze mu kanejo na roko ki ga peko kakor ogenj.

„O žena“, pravi Timoš, „ti imaš ognjene solze!“

„Ker so gorke, Timoš! Ali sem jih mar malo izplakala?“

In zopet ga začne prositi, da ustrelj ptičico. Toda on je ni poslušal.

„Beži“, pravi, „beži, zla in lahko-umna stvar!“

baridu in glede „Einschuba“ (tako je rekel) nekega avskultanta v okrožju c. kr. primorske nadsodnije. Interpeliral je tudi glede tega, da bi se vsprejela v vladno režijo cesta, ki pelje od Rebka čez Komen v Nabrežino.

Dr. Tuma interpelira glede zdravniškega zakona ter stavi predlog glede druge poštne zveze med Bolcem in Trebižem.

Poslanec Jakončič stavi predlog glede uredbe občinskega reda in obč. volilnega reda ter glede ceste ob potoku Kožbanjšček ter glede obrambnih del pri hudourniku Idriji.

Utemeljevanja zgorej navedenih predlogov pridejo na vrsto v prihodnji seji. Ker je dr. Tuma izstopil iz pravnega odseka, bil je na predlog dr. Gregorčiča izvoljen kot član v pravni odsek dr. Treo.

Dopisi.

Iz učiteljskih krogov. (Oslarije*) ali pa zlobnosti „Sočinih“ (zdražbarjev). — V zadnji številki se goriško „naprednjaško“ glasilo že zopet spominja goriških katoliških učiteljskih društev, namreč kat. društva slov. učiteljic in pa goriške podružnice Slomškove zveze.

Ker ni našlo opravičenega povoda k napadu in izzivanju, brez katerih to „naprednjaško“ glasilo sploh ne more živeti, spotika se že zopet na predavanjih, ki so se vršila v imenovanih društvih in hoče radi istih imenovani društvih smešiti. Človek že res ne ve, ali izvirajo taki napadi bolj iz zlobnosti ali iz bolnih možganov, kajti za predavanja v učiteljskih društvih je pač le malo bolj primernih predmetov, nego so ravno životopisi mož, ki so se kakorkoli odlikovali na polju odgoje in pouka bodisi z besedo ali s knjigo. Oni so naši učitelji. In ker se pečamo mi z delovanjem takih mož, zato nas „naprednjaško“ glasilo napada! Kateri učitelj ne pozna imena Fehrovega?

Ime o. Ivana Svetokriškega in njegovo plodonosno delovanje med našim ljudstvom z besedo in pismom je sicer le malo znano, (objavi se obširno o svojem času) ali ravno zato toliko bolj hvalevredno prizadevanje onih oseb, ki posvečujejo svoje znanje in svoje proste ure v ta namen, da otmejo pozabljivosti ime in delovanje moža, ki je tako blagodejno in plodonosno deloval med našim narodom. In ali se sploh more najti za učiteljsko društvo primernejša naloga, nego ona, ki razpravlja o ovirah š. napredka?

* Iz „Sočinega“ šimpfleksikona.

A ptičica se spušča vedno nižje in nižje k njemu. Timoš se čudi in tako mu je mila ta ptičica, da ni oči ne obrne ž nje; slušal bi jo in se ne naslušal njene tihega in milega cvrkutanja. In prevzame ga neka slutnja in solze se mu zasvetlikajo v očeh. In pade na zemljo in jo porosi s svojimi solzami. Čuje, da nekaj šumi v višini. To je črni gavran razgal ptičice in preganja najkrasnejše. Ona leti, kakor strela, a gavrani jo objame s krili, kakor z oblakom. Skoči Timoš ves izven sebe, pohiti, pograbi puško in ustrelj onega gavrana; a on pade kraj Timoša na zemljo. Gleđa Timoš, ali to ni gavrani, temveč njegova mlada žena; izpod leve roke ji kaplja črna kri, a z desno drži njegovo prejšno drago — mrtvo. Kakor je bila na deviški večer nakičena in oblečena, tako leži sedaj pred njegovimi očmi Olena, krasna in divna kakor rožica.

Oleno so pokopali kraj cerkve pod višnjo, a ko so postavili križ, so priletele male ptičice, posedle ga od vrha do tal in žalostno cvrčale. To so bile njene družice, katere so na deviški večer pri nji pevale.

Timoš ni dolgo živel na svetu: tuga ga je izjela. Hiša se je razvalila, dvorišče se je zaraslo z dračjem, in vrt je usahnil in globoki vodnjak se je zasul. Vsa je mah obrasel in orah pokrtil.

Bitjem okoli „Soče“ bi najbrže bolj ugajalo, ako bi mi pri svojih zborovanjih hvalo peli kakemu zdivjanemu časnikarju ali pa kakemu tolovaju, n. pr. Fr., ki je končal na vislicah...!

„Naprednjaškemu“ glasilu svetujemo, naj se raje peča z onimi učitelji, ki so mu bližji, najde hvaležnejšega posla. Kaka ploha bi se vsula na nas, ako bi n. pr. mi predavali pri svojih zborovanjih o živinarstvu ali o rokodelstvih, kakor se to godi v „naprednih“ učiteljskih društvih! Fej takemu naprednjaštvu! Zato svetujemo „Soči“ naj spira in pometa pri svojih, nas naj pušča v miru, ker prepričana naj bo: s takimi ljudmi nikoli!

Iz učiteljskih krogov. — Podružnica Slom. zveze podala je dež. zboru prošnjo za izpremembo §. 3 dež. p. z dne 15. okt. 1896, ki določa, da je v I. pl. vrsti $\frac{2}{10}$, v II. $\frac{4}{10}$ in v III. vrsti $\frac{4}{10}$ vseh stalno nameščenih učiteljev. Prosi se za izpremembo v tem zmislu, da se določijo plače po službenih letih, ker le na ta način bi se prišlo v okom vsej nezadovoljnosti in nje slabim posledicam med učiteljstvom, ki izvirajo baš iz sedanje uredbe uč. plač. Na ta način bi se odprla prosta pot učiteljstvu po vsej deželi, dočim je sedaj isto tako rekoč prikovano na svoj okraj.

Ker smo prepričani, da je vsakemu zakonodajcu na tem ležeče, da glasujejo le za take zakone, ki zagotavljajo ljudstvu pravico in ga varujejo krivice, pričakujemo v polnem zaupanju od sedanjih naših gg. dež. poslancev, da bodo glasovali za tako izpremembo omenjenega §., v kar se najtopleje priporočamo.

S Krasa. — Lep krasen dan kakoršnjih nismo še letos mnogo imeli, bil je 29. junija dan sv. Petra in Pavla. Zato sem se namenil, da pojdem popoldne v Tomaj kjer je na ta dan običajno velik shod in semenj. Letos pa je bilo še nekaj več.

Vabilo, koje sem prejel, naznanjalo je namreč, da priredi tamošnja deklška šola „Elizabetišče“ šolsko veselico na prostem.

Veselica se je vršila v zato jako prikladnem dvorišču. Da je bil prostor primerno okrašen z zelenjem, zastavami, napisi itd. ni mi treba mislim natančneje razkladati. Oder za predstave bil je jako ukusno opravljen. Posebno je bilo lepo pročelje odra; kaj takega se ne vidi v vsakem kraju.

Ob 4 uri in pol se je pričel izvrševati zelo obširni program. Pozdrav, razne deklamacije (9) in malo otroško igro, prozivajale so same deklke elizabetiške šole kaj izborna. Marsikatero okó postalo je mokro ko so ti angeljčki tako neustrašeno nastopali.

Veliki igrokaz „Sv. Notburga“ izvršili so igralci prav dobro. Naj mi bo dovoljeno, da omenim pohvalno posebno g.čne Šonc.

„Žive pouobe“ bile so jako lepo napravljene, ali pravega utisa po dnevu ne napravijo, radi tega ne, ker umetna razsvitljava nima moči. S tem odpade glavni efekt.

Pevsko društvo „Tomaj“ je nastopilo z 10mi pesmami. Zbor tega društva ni mnogoštevilen, 20—30, ali mirno vestjo trdim, da bolj dovršenega petja pri pevcih na deželi nisem še slišal. Vsa čast! Saj pa je bilo tudi vodstvo v spretnih rokah g. S. Prencisa.

Zbora „Oj planine“ in „Pozdrav“ morali so pevci po burnem zahtevanju ponavljati; morali pa bi bili ponavljati več točk, ali radi dolgega programa bilo je to nemogoče.

Veselica v Tomaju 29. junija je vspela prav dobro v vsakem oziru. In prav zadovoljen in vesel vračal sem se pod večer domov. Potoma premišljaj sem, kako je bilo nekedaj v dan sv. Petra v Tomaju, pri kojih časih se nekotim tako težko zdi. Navaden fantovski ples je bil, in — neizogiben pretep. Torej po takih zabavah naj nam bo težko? Mislim, da ne!

Vrli Tomajci: Zadovoljstvom moram omenjati, da sedaj nekaj let sem ni bilo onega kvarljivega plesa na ta dan. Zal pa, da ni bilo tudi prepotrebne veselice. Ne vem kdo je temu kriv? Letos pa ste pokazali, da hočete tudi na to stran poskrbeti za napredek.

Slišal sem tudi, da nameruje slov. pevsko društvo „Tomaj“ napraviti veselico s plesom, skupno z nekim tržaškim pevskim društvom. Tako je prav! Moči imate izvrstne, le dobre volje je treba pa pojde. Posebno bi svetoval mladeničem, da se bolj oklenejo pevskega društva „Tomaj“.

Prvi Kraševcec.

Politični pregled.

Isterski deželni zbor.

V soboto je imel isterski deželni zbor jako burno sejo, katero je provzročila našuntana laška galerija. Na dnevnem redu je bil mej drugim tudi računski sklep deželnega kulturnega sveta isterskega. Poslanec Mandić govoril je proti temu sklepu in povedal da bodo slovanski poslanci glasovali proti njemu. Ker je govoril v hrvatskem jeziku, divjala je in kričala galerija kakor po navadi, kadar se kak slovanski poslanec oglasi k besedi. Najhujši vihar pa je nastal v zbornici, ko je govoril dr. Dinko Trinajstić. Italijanski poslanec Davanzo je namreč očital vladni da preveč podpira z denarnimi sredstvi slovanske gospodarske zadruge v Istri, ki niso po njegovem mnenju nič drugega nego politična društva.

Dr. Trinajstić je odločno zavračal take neosnovane trditve povdarjajoč da se pač v deželnem kulturnem svetu isterskem uganja italijanska politika, nikakor pa ne v slovanskih gospodarskih združenjih; akoravno sta dve tretjini isterskega prebivalstva slovanski, ne dā niti deželni kulturni svet niti deželni odbor isterski nikdar in nikake podpore zadruham, v katerih so zastopane gospodarske koristi ogromne večine isterskega prebivalstva.

Če da torej vlada kedaj kako podporo tem združenjem, je popolnoma umestno in pravilno. Med govorom dr. Trinajstića je galerija vedno tulila. predsednik jo je sicer trikrat opominjal, a galerija se za te opomine ni niti zmenila. Zato je pa poslanec Mandić zaklical da se galerija norčuje s predsednikom. Italijanski poslanci so na to začeli tuliti z galerijo vred. — Predsednik je dal galerijo izprazniti, a mir v zbornici še ni nastal. Italijanski poslanci so namreč očitali Mandiću da žali predsednika ter zahtevali da se ga poklice k redu.

Slovanski poslanci so temu ugovarjali in nastalo je vpitje na jedni in drugi strani tako, da je moral predsednik sejo za nekaj časa pretrgati.

Ko so se Lahi prepričali, da Mandić ni žalil predsednika, nadaljevala je zopet seja, v kateri je bil jednoglasno sprejet predlog, naj se dotična oblast pozove da se poljedelci ne kličejo k vojaškim vajam v spomladi in sploh v tistih mesecih ko je na polju največ dela, marveč v mesecu avgustu.

Car Nikolaj in dogodki v Rusiji.

Glasom poročil iz Petrograda se je ruski car Nikolaj sam odločil proučiti uzroke nemirov, ki se pojavljajo v zadnjem času pogostoma po širni ruski državi. Sklenil je poklicati pred se okoli 200 oseb iz najrazličnejših stanov in sicer vseučiliške profesorje, politične kaznjence, urednike in sodruknike listov in sploh ljudi katere je policija označila sumljivimi. Od teh ljudij hoče izvedeti car vse, kar daje vzrok nezadovoljnosti, ker mu je na tem ležeče da se v državo povrne mir. Ti poklicanci smejo pred carjem vse izpovedati, kar jih teži. Ruski ministri so odločno proti temu koraku, a carica podpira carjev namen.

Dveletna vojaška služba na Francoskem.

Na Francoskem je vlada predložila zbornici zakonski načrt, da se uvede dveletna vojaška služba. S tem odpade v Francoski armadi naenkrat 50.000 mož. Da se pokrije ta primanjkljaj, namerava vlada nadomestiti vsako leto 30.000 mož več v vojaški službi. Nadalje bo razne pomožne vojne oddelke, kakor gasilce, godce itd. pridelila aktivni armadi. Upejajoč dveletno službo ne dela torej francoski vladi mnogo preglavic. Vojaški krogi pa so s to spremembo jako nezadovoljni. General Voisin je izjavil, da kdor glasuje za dveletno vojaško službo, da bo ta po njegovem mnenju glasoval za razkosanje Francije.

Stanje angleškega kralja.

Poročila o boleznih angleškega kralja se na splošno glasijo ugodno. Bolečine, ki jih je provzročila operacija slepega

Fran, Celje. — Krek Gojmir dr., Ljubljana. — Laharnar Janez, Št. Viška gora. — Lajovic Anton, Dunaj. — Novak Vilko, Zagreb. — Pahor Lavoslav, Ljubljana. — Parma Viktor, Črnomelj. — Premerl Stanko, Št. Vid pri Vipavi. — Procházka Josip, Ljubljana. — Savin Risto, Praga. — Schwab Anton dr., Celje. — Vanda Vinko, Maribor. — Vedral Josip, Ljubljana. — Vilhar F. S., Zagreb. — Zajec Iv. pl., Zagreb. — Zega Miha, Kanal. — Zmagič Mara, Postojna. — Zupanec Rafael, Postojna.

S pomočjo navedenih g. sotrudnikov urejevala bode redakcija naš zbornik po istih načelih, kakor dosedaj in se nanašamo v tem oziru na prospekt, ki smo ga izdali začetkom 1. letnika.

Tudi zunanja oprema in obseg našega zbornika bosta ista kakor v lanskem letniku. Ravno tako ostane cena pri starem in znaša naročnina za celo leto, t. j. za šest vsaki drugi mesec izhajajočih zvezkov K 8.—, za pol leta, t. j. za 3 zvezke K 4.50, dočim se bodo posamezni zvezki prodajali po 2 K.

Dasi torej cene nismo povišali, odločili smo se vendar, da bomo prilagali našemu zborniku v obliki „Novih akordov“ narisanih in po tvrdki Josip Eberle in dr. z umetniškim ukusom izvršenih originalnih portretov domačih, še živečih skladateljev-sotrudnikov. Tako si bode vsak naročnik s časom sestavil lepo galerijo naših komponistov, s katerimi se bo na ta način tudi osebno seznanil.

Akoravno nam izvršitev te misli stroške znatno poviša, in akoravno gmotno stanje našega podjetja lani ni bilo povoljno, določili smo našemu zborniku vendar isto ceno v nadi, da bode naše občinstvo to uvaževalo in vsled tega v tem večjem številu ustopilo v krog naših naročnikov.

Založništvo „Novih akordov“.

Loterijske številke.

5. julija.

Grac 70 64 71 27 38
Dunaj 24 30 42 88 19

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190.—	do	210.—
„ Sandomingo „	270.—	„	290.—
„ Java	260.—	„	280.—
„ Portorico . . .	270.—	„	290.—
„ Ceylon	360.—	„	380.—
Slakdor	86.50	„	90.—
Špeh	120.—	„	150.—
Petrolij v sodu . .	34.—	„	—
„ zaboju	11.60	„	12.—
Maslo surovo . . .	150.—	„	160.—
„ kuhano	200.—	„	220.—
Otrobi debele . . .	10.60	„	12.20
„ drobne	10.—	„	11.20
Tursica nova . . .	12.80	„	14.40
„ za hrano	12.40	„	13.—
Oves	17.—	„	18.—

Moka ogerska:

št. 0 K 33.— št. 1 K 32.40 št. 2 K 32.—
„ 3 „ 31.40 „ 4 „ 30.80 „ 5 „ 30.—
št. 6 K 29.—

Gostilna

„Vinarskega in sadjarskega društva za Brda“
v Gorici, ulica sv. Klare št. 15

toči pristna bela in črna vina iz društvene kleti, in puntigamsko pivo. Postreže z okusnimi jedili. — Na razpolago so hlevi za živino in dvorišče za krogljanje.

Za obilen obisk se toplo priporoča svojim rojakom

Anton Gerbec,
gostilničar.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8
priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brislih, dal-matinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-egrske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Po zmerni ceni je na prodaj
lep, viseč

svetilnik (kloča)

ki je posebno pripraven za male cerkve na deželi. — Več se izve pri našem upravnistvu.

Za vsakega nekaj!!

dobi se v zalogi tvrdke

I. Zornik, — Gorica

Gosposka ulica št. 7.

prva in edina slovenska trgovina za modno blago.

Najboljše, največje in najcenejše skladišče vsakovrstnega perila, srajc za hribolazce in kolesarje vsake velikosti, jopic za telovadce, krasnih kravat v vsakem slogu, nogavic, rokavic, životnikov (modercev), solčnikov, pihalk, dežnikov, blusen, spodnjih kril, divnih okrasov za obleke, svil za obleke in bluse, vsih potrebščin za vezenje.

Priporočevalno najbolje kupovališče za g. šivilje in krojače.

Naročila za izdelovanje perila (za gospode), in modercev po vsakej meri in zahtevi izvršujejo se točno.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7

v hiši g. J. Kopača pri okr. sodniji, izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi fine ali pa priproste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini in učencem srednjih in ljudskih šol za obilna naročila.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznicu

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Kuhinjska šola

Podpisana je odprla 30. m. m. kuhinjsko šolo v ulici Vetturini št. 9, I. nadstropje.

Gojenk, katere se želijo izuriti v kuhanju, sem sprejela, a prostora imam še za eno, katero lahko hitro sprejemem, in pri sprejemu naznanim tudi pogoje in učni red.

Ob enem pa vabim gospode z dežele in iz mesta, in sploh stalne goste, da mojo kuhinjo počasté s svojim obiskom; postreči jim hočem po prav zmernih cenah z jako ukusnimi jedili tako opoldne kakor tudi zvečer.

Priporočam se p. n. roditeljem, katerih hčere se želijo priučiti pravišnemu in varčnemu kuhanju in gospodinjstvu

z odličnim spoštovanjem

Marija Grebenc,
lastnica-voditeljica kuh. šole.

prodajalnicu jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrdke Znidarski & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,
trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Šped. ijska poslovnica
Gašpar Hvalič
v Gorici,
v ulici Moreli št. 12.
Priporoča se toplo Slovincem v mestu in rojakom na deželi za prevažanje vsakovrstnega blaga in poštstva v vse kraje. Ker ima tri nove zaprte vozove za prevažanje, zagotavlja, da se blago nepoškodovano dostavlja.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nosilje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev
v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Peter Drašček,
trgovec jedilnega blaga v Gorici,
Stolna ulica št. 2.

Fani Drašček,
zaloga šivalnih strojev v Gorici
Stolna ulica št. 2.

Prodaja stroje tudi na teden-ske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti Priporoča se slav. občinstvu.

Priporoča se p. n. občinstvu v Gorici in z dežele. Prodaja kavino primeso, sladkor, milo, slanino, riž, maslo surovo in kuhano, olje, moko iz Majdičevih mlinov in vse jestvine.

Zaloga žveplenk
sv. Cirila in Metoda.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta št. 15 v Medjatovi hiši v pritličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbii.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Edina slovenska zavarovalnica!